

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 33 • NUMMER 7/8 • JULI/AUG 2007

Klaas Bakker in de verzorging 13

Gezusterlijk wandelen in Rooi 16-17

Ronde van Zuid-Limburg 20-22

Zig-zag door Beijing 25

*Marcel, Renée, Meike, Chantal,
Isabelle en Hanneke leggen de 10 km
ravottend af tijdens de Rooise
Avondvierdaagse*

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:
Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Mariet en Mart Douven, Rita Niëns

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
*De redactie verwelkomt bijdragen van de leden.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Bij plaatsgebrek geldt 'wie het eerst komt...'
Foto's graag los van het document versturen.*

OLAT Nieuws webeditie: www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 7/8

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Kempische Wandeldagen	4-5
Prikbord	6-7
Vooruitblik Kempische Wandeldagen <i>Mirjam Kies</i>	7
Onze jarigen	8
Ledenadministratie	9
Vooruitblik clubreis Marche-Han <i>Mirjam Kies</i>	9
Clubkampioenschap; agenda LPS	10-12
Voor het eerst in de verzorging <i>Klaas Bakker</i>	13
NK snelwandelen in Veldhoven <i>Klaas Bakker</i>	14
Hallo Wandelaars <i>Kees en Inge Mol-van Egmond</i>	13-14
De eerste Zeeuwse Kennedymars <i>Theo Klanke</i>	15
Twee laatbloeiërs in de wandelsport <i>Mirjam Kies</i>	16-17
Rooise avondvierdaagse <i>Mirjam Kies</i>	17-18
De Ronde van Zuid-Limburg <i>Henri Floor</i>	20-22
Chantonnay: een aanrader <i>Ben Jeursen</i>	23
Op vleugeltjes naar Santiago <i>Mieke Raaijmakers-Centen</i>	24-25
Zig-zag door Beijing met Jan Cortenbach <i>Ben van der Velden</i>	25
Het Europese Kustpad (3) <i>Marten Hogeweg</i>	26-28
Eén goed en één slecht georganiseerde tocht <i>Peter van de Ven</i>	29
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Goede doelen. Wij ontvangen vaak het verzoek om als wandelsportvereniging folders te verspreiden of op een andere manier mee te werken aan de promotie van een goed doel. Hoe lovenswaardig het goede doel vaak ook is, toch heeft het bestuur besloten om hieraan niet mee te werken. In de eerste plaats omdat we vervlechting van OLAT-activiteiten met goede doelen en (semi)-commerciële activiteiten willen vermijden en vervolgens omdat het op den duur geen doen is, want wat je de een toestaat, kun je de ander niet weigeren. Tot nu toe beperken we ons tot het klaarleggen van folders van andere wandelingen bij OLAT-activiteiten of een verslag van een wandeling in het OLAT-nieuws.

Vrijwilligersdag. Op zaterdag 1 september is er weer de jaarlijkse vrijwilligersdag. Alle actieve vrijwilligers krijgen een persoonlijke uitnodiging. De partners mogen mee tegen kostprijs.

Oude nummers OLAT-nieuws. De oude jaargangen van het OLAT-nieuws worden allemaal ingebonden. Helaas ontbreken door de vele secretariaatswisselingen er een aantal exemplaren. Wie heeft de volgende nummers nog liggen en wil er afstand van doen?

1992 nrs 1, 9, 10 en 11; 1993 alle nrs; 1994 nrs 1 t/m 4; 1995 nr 9; 1997 nrs 1 t/m 3; 1999 nr 4; en 2000 nr 11. We zullen ieder nummer met vreugde ontvangen.

Opslagruimte. OLAT heeft een container en een paar aanhangers voor het vervoer van het materiaal voor de verzorgingsposten. De container staat in Lierop, maar kan daar niet lang meer blijven staan. We zijn op zoek naar een plaats in een loods of caravanstalling voor ons materiaal in de driehoek Eindhoven - Someren - Helmond. Wel graag permanent bereikbaar. Wie doet ons een goed adres aan de hand? Plaats en evt. kosten graag even doorgeven aan mij. Wordt in dank aanvaard door de verzorgingsploeg.

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Groot succes

Onze avondvierdaagse in Rooi is een groot succes geworden. Wij zijn als organiserende commissie zeer tevreden met het aantal wandelaars dat heeft deelgenomen aan dit OLAT-evenement. Er hebben zich iedere dag een paar honderd wandelaars ingeschreven om in de prachtige natuurgebieden rond Sint-Oedenrode te komen wandelen – gemiddeld ruim boven de 300 mensen per dag.

Leden van de commissie hebben er in de voorbereiding veel tijd en arbeid in gestoken om dit resultaat te bereiken. En we mogen met trots zeggen dat we geslaagd zijn. Wat voor ons van groot belang was: de kinderen enthousiast maken. Welnu, die hebben met een honderdtal deelgenomen en ook daar zijn wij trots op. Dat dit allemaal mogelijk is geweest hebben we zeer zeker ook te danken aan onze sponsors.

De wandelaars kwamen ook van uiteenlopende plaatsen naar onze avondvierdaagse, onder andere uit Eindhoven, Den Bosch, Veghel, Gorredijk, Middelbeers, Oirschot, Nuenen, Son & Breugel en Liempde – ja zelfs één uit Australië, die met vakantie in Nederland was. Gelukkig waren er ook veel mensen uit Rooi zelf die hebben meegewandeld. Heel belangrijk was voor de organisatie, dat de wandelaars allemaal zo positief waren en beloofden om volgend jaar weer present te zijn.

Voor velen is nu de tijd aangebroken om heerlijk te gaan genieten van zijn of haar vakantie na een jaar van arbeid. Op het moment dat ik dit stukje schrijf, is dit echter nog niet mogelijk voor al onze OLAT-medewerkers die betrokken zijn bij de organisatie en de verzorging van de Kempenlandtocht en de Kempische Wandeldagen of bij de Vierdaagse van Nijmegen. Aan al deze medewerkers een woord van dank voor jullie inzet.

Ik wens allen een prettige en zonnige vakantie, en hoop daarna iedereen weer gezond en uitgerust terug te zien. Onze zieke leden wens ik veel sterkte, en voor zover mogelijk een spoedig herstel.

Tot slot mijn bekende leus:

Allen aan de wandel!

Tot september,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl

Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

ZOMERPROGRAMMA 2007

Datum	Route	Startpunt
17 jul	Wijboschbroek	Abdij van Berne, 0413-294077 Abdijstraat49a, 5473 AD Heeswijk
31 jul	Doeverenroute	Café Westhoek, 0416-373835 Eindstraat 50, 5151 AE Drunen
14 aug	Maasduinenpontje	Restaurant 't Leuken Jachthaven 't Leuken De Kamp 11, 5855 EG Well, 0478-502311 (Volg vanaf N271 bord camping Leukermeer)
28 aug	Malpie Dommeldal	Grand café de Zwaan, 040-2068323 Mgr.Kuijpersplein 18, 5556 VS Borkel
11 sep	de Zwarte Bergen	Camping de Zwarte Bergen, 0497-541373 Zwarte Bergendreef 1, 5575 XP Luyksgestel
25 sep	Wandeltocht Heeswijk	Boerderijtje van Houten, 0413-292543 Heeswijkseweg 2, 5473 KV Heeswijk/Dinther
09 okt	Rondje Vinkel	Pannekoekenhuis Pimpernel, (op camping) Werstkant 17, 5258 TC Berlicum, 073-5030509
23 okt	Dennendijkseroute	Café De Bonte Kip, 0493-688108 Vorstermansplein 24a, 5725 AM Asten/Heusden

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km.

Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2007

Datum	Startpunt
10 juli	Den Beckart
17 juli	't Riethof
24 juli	Oud Rooy
31 juli	Vresselse Hut
7 aug	Den Toel
14 aug	Den Beckart
21aug	't Riethof
28 aug	Oud Rooy
4 sep	Den Toel
11 sep	Den Beckart
18 sep	't Riethof
25 sep	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2007

25 augustus GR 577 Marche - Han sur Lesse 27 - 18 km
22/23 september GR 126 JHB Namen zat. 19 km
 zon. 25 km
27 oktober GR 512 Boutersem - Neereisse 26 - 21 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
 Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00
 Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00
Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
 Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
 6006 ZM Weert, 0495 537775
 toon.van.wordragen@hetnet.nl

24^e KW DAGEN 2007

De wandelingen hebben een recreatief en educatief karakter. Ze voeren door omliggende natuurgebieden zoals het Dommeldal, de Strabrechtse Heide en het Gijzenrooi. Ze gaan zoveel mogelijk over onverharde bos- en heidedpaden. Voor iedere dag is er een ander parkoers uitgezet.

Datum: 3, 4 en 5 augustus 2007

Startplaats: Sportcomplex De Kievit, Linze 13, Geldrop

Afstanden: starttijden:

35 km	07.00 uur - 10.00 uur
25 km	08.00 uur - 11.00 uur
15 km	09.00 uur - 12.00 uur

Inschrijfgeld vóór 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 4,50	€ 6,00	€ 7,50
2 dagen	€ 3,00	€ 4,00	€ 5,00
1 dag	€ 1,50	€ 2,00	€ 2,50

Inschrijfgeld ná 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 6,00	€ 7,50	€ 9,00
2 dagen	€ 4,00	€ 5,00	€ 6,00
1 dag	€ 2,00	€ 2,50	€ 3,00

Overnachting:

De organisatie kan u overnachtingsmogelijkheden bieden in de sporthal en wanneer u wilt kamperen is er een kampeerterrein opgezet nabij de sporthal waar u uw tent of caravan kunt plaatsen. Voor overnachting bij particulieren kunt u informatie vragen bij Hein Lenders: 06 12074473. Voor overnachting in een hotel kunt u informatie vragen bij VVV-Kempenland.

Aanmeldingsformulieren kunt u altijd aanvragen bij de contactpersoon van de Kempische Wandeldagen, of inschrijven via www.olat.nl

Informatie/contactpersoon:

Mia Dielesen, 040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl of kwd@olat.nl

Het mysterie van de eenzame sok

Is het jou ook wel eens opgevallen dat er steeds eenzame sokken opduiken in je huis?

Je denkt dat je een heel paar in de wasmand gooit, dus ook in de wasmachine, maar na verloop van tijd blijken de paren gescheiden te zijn en is er één in zijn eentje ervandoor gegaan. De achterblijvende sok verblijft treurig in zijn hoekje – in mijn huis houden het eenzame-sokken-mandje – totdat iemand in een geweldige opruimbui de hele mand leegkiept in de vuilnisbak. Een tragisch lot, niet alleen voor de achterblijver, want die krijgt nog regelmatig aandacht omdat een sokkenliefhebber op zoek gaat naar een compleet paar. Vooral voor de verdwenen sok lijkt het me traumatisch. Het duurt meestal even tot de sok vermist wordt. Voordat er een systematische zoektocht op touw wordt gezet, is er al te veel tijd verstreken zodat de kans op terugkeer nihil is. Nergens is een opsporingslijst van vermiste sokken. De enige sokken die aan dit lot ontsnappen, althans in mijn huis houden, zijn de sokken met een R en L erop. Blijkbaar hebben deze sokken toch een sterkere band met elkaar.

Ik hoop dat er meer mensen zijn die mijn treurige gevoelens over eenzame sokken delen, hoewel daarmee het probleem niet is opgelost. Maar...

Nu hoorde ik laatst dat OLAT binnenkort een groot jubileum viert en dat ze voor de versiering van de zaal op zoek zijn naar sokken! Een ideale bestemming voor alle eenzame sokken. Misschien is er een leuk datingprogramma aan te koppelen?

-Margriet Fischer-

VEERTIG JAAR WANDELSPORTVERENIGING OLAT 1967-2007

Vier inleverpunten voor sokken

In aanvulling op het relaas van Margriet: tijdens de Vierdaagse kunnen sokken worden ingeleverd in de Ganzenheuvel, bij Hein Lenders.

Maar niet alleen daar, want intussen hebben ook andere organisatoren van OLAT-activiteiten zich bereid verklaard als 'sokken-inleverpunt' te fungeren. Zodat leden die niet naar Nijmegen gaan toch een bijdrage kunnen leveren aan het feest.

Deelnemers van het Wandelen op Dinsdag kunnen terecht bij Kees en Truus van Vessem; de wandelaars in Sint-Oedenrode bij Marinus van Roosmalen en Betsie van Mil, en voor de deelnemers aan de KWD en de Kempenlandtocht komt er in de Geldropse sporthal een sokken-mand te staan bij de winkel.

Het is niet erg als er gaten in zitten. Als de sokken maar wel schoon zijn. Nadere informatie bij de feestcommissie:

Corrie Tiersma 040 - 2528873 of c.tiersma@chello.nl

José Schimmel 06 - 51159103 of joseeschimmel@hotmail.com

Feestcommissie vraagt: wie kent deze mensen nog?

Bram Stelling van de feestcommissie heeft heel wat archiefmateriaal moeten doorploeteren om alle namen van oud-bestuursleden en andere coryfeeën boven water te halen. Die krijgen namelijk allemaal een uitnodiging voor het OLAT jubileumfeest in november. De lijst met namen is nu compleet; alleen ontbreken er nog enkele adressen.

Daarom aan onze lezers de vraag: wie kent nog de volgende personen en kan ons hiermee verder helpen?

Het gaat om: **Cyril Backhuisen** (Uden; bestuur 1978), **Tonnie en Toos Bergh** (Someren; bestuur resp. '75-'78 en '78) en **Jan Emons** (Volkel; bestuur '78-'80). De hier genoemde plaatsnamen zijn hun laatst bekende woonplaatsen.

Stuur uw reactie naar Bram Stelling, Dardanuspad 11, 5631KE Eindhoven, 040 2450341, bramstelling@hotmail.com

Joop Reichenfeld maakte de Afrikaweg leuker en mooier

Op verzoek van de organisatie heeft Joop Reichenfeld onlangs de Afrikaweg onder handen genomen. Er zijn nu zeven nieuwe etappes gemaakt, via de plaatsen Hoogeveen, Diever, Oosterwolde, Assen, Schoonoord, Coevorden en Hardenberg. „De gemiddelde dagafstand is nu teruggebracht naar 25 kilometer en bijna alles is nieuw. We zijn vooral heel enthousiast over de onverharde paadjes”, vertelt Joop, die voor deze klus een week lang op pad was – samen met wandelgenoot Wim.

De Afrikaweg is speciaal voor een goed doel ontworpen en kon vorig jaar voor het eerst gelopen worden. Joop was toen evenals Wim van de partij, en wandelde in de noordelijke provincies de contouren van Afrika om een nachtopvang voor straatkinderen in Ghana te helpen financieren. Haar verslag van die sponsortocht is na te lezen in OLAT Nieuws van december 2006.

Omdat er nog wat onvolkomenheden aan de route kleefden (zoals te lange dagafstanden en teveel over de verharde weg) wilde Joop wel helpen om de Afrikaweg te herschrijven voor de tweede sponsortocht in oktober dit jaar. Er zijn nieuwe pleisterplaatsen bij gekomen (Assen, Schoonoord en Hardenberg), en de omtrek van Afrika wordt wat minder strikt gevolgd waardoor de tocht ook meteen leuker en mooier gemaakt kon worden. Onderweg droeg menige 'inboorling' een steentje bij door mooie paadjes aan te wijzen. Tevens werd overal rondgekeken naar geschikte pauzeplekken.

Bij de reconstructie kregen Joop en Wim de vrije hand van de organisatie achter het project in Ghana, de Andreas Mannastichting. „Ik had niet gedacht dat het allemaal in één week te doen was, maar het viel erg mee”, aldus Joop. „We hebben de routebeschrijvingen en de ingetekende kaarten al ingeleverd.”

Joop heeft voor zichzelf de vernieuwde route opgenomen met GPS en in de computer gezet. Wie interesse heeft en niet wil wachten tot oktober, kan haar een mailtje sturen: joop@bajo.nl Een verslag van Joops werk aan de Afrikaweg is te vinden op de website www.wandeljoop.web-log.nl. Daar staan ook haar andere wandelverhalen.

En op de website www.andreasmanna.org is alle informatie te vinden over deze stichting en het project in Ghana.

Krant aan de slag met serie regionale ommetjes

De grote Ommetjeswedstrijd van Landschapsbeheer Nederland leverde begin dit jaar 461 inzendingen op en bracht een lawine aan publiciteit teweeg. Mensen werden opgeroepen hun mooiste wandelronde van 3 à 7 km in te sturen. In elke provincie werd er één bekroond, en van die 12 winnaars was er weer eentje goed voor de landelijke hoofdprijs. Dat was het ommetje 'Poelpolder' bij Lisse.

De ommetjes in het – toch fraaie – verspreidingsgebied van het Eindhovens Dagblad hebben het geen van alle gehaald; in Brabant ging de hoogste eer naar een Biesbosch-wandeling. Dat liet de krant niet op zich zitten. ED-redacteur Peter van Vlerken koos er een tiental uit en ging op stap met de makers ervan. Dat leidde de afgelopen maanden tot ware juweeltjes van wandeljournalistiek, voorzien van een handzaam kaartje van de gelopen route.

Na een poosje valt op dat Van Vlerken iets heeft met vogels. In elke aflevering duikt er wel eentje op – te beginnen met de 'exotische vogel' Wiegel die in Heeze is neergestreken en een plaatselijke bezienswaardigheid schijnt te zijn. Daarnaast heeft de schrijver veel oog voor anekdotes. Geen wonder dus dat veel lezers hebben gevraagd of de krant er een boekje van wil maken. Maar of dat er komt staat niet vast.

Na Heeze volgden nog Gemert, Tongelre, Bergeijk, Oirschot, Sterksel, Hoogeloon, Zandoerle, Laarbeek en Sint-Oedenrode. Bij wijze van service zijn de reeds gepubliceerde artikelen ook op internet gezet. Daar blijven ze tenminste de hele zomer nog beschikbaar.

Wie surft naar <http://www.eindhovensdagblad.nl/ommetjes/> kan een keuze maken uit de beschreven tochten en die samen met het kaartje uitprinten.

Kempenlandtocht: van vrijdag op zaterdag

Let op: In het OLAT-nieuws van juni staat de dag van de Kempenlandtocht niet juist vermeld.

Correct is: 'De Kempenlandtocht (80 en 110 km) wordt georganiseerd van vrijdag 3 op zaterdag 4 augustus'.

Voorinschrijving kan tot 20 juli op www.olat.nl, of door middel van een inschrijfformulier dat kan worden aangevraagd bij Hans de Vries.

Na-inschrijving is mogelijk tot een half uur voor de start.

Kempische Wandeldagen: vertrouwd, maar wel met variatie

De routes van de Kempische Wandeldagen, die zoals altijd plaatsvinden in het eerste weekend van augustus, stonden nog niet helemaal vast toen dit nummer naar de drukker ging. Wel kunnen we melden dat er in alle routes weer zoveel mogelijk nieuwe stukken zitten.

Variatie aanbrengen is niet altijd even eenvoudig, omdat de gebieden die men doorkruist elk jaar hetzelfde zijn: op de eerste dag gaat het richting Nuenen, op de tweede dag naar Lierop en op de laatste dag naar Heeze. Maar gelukkig zijn er genoeg mooie paadjes om een keuze uit te maken. Al krijgt parkoersbouwer Ad Verbakel niet altijd zijn zin waar het particuliere gronden betreft. Zo moet hij nog een paar jaartjes geduld oefenen voordat hij het zogeheten 'Dak van Brabant' in zijn routes kan opnemen. Pas na de reconstructie van het betreffende landgoed Guldenberg komt er een pad naar dit hoogste punt van de provincie. Dat houden we dus tegoeed!

De Kempenlandtocht (80 en 100 km) valt net als vorig jaar gedeeltelijk samen met de KWD, maar schuift dit jaar één dag op. Dat is goed nieuws voor de lange-afstandslapers, want in de bosachtige omgeving van Lierop zijn de paadjes een stuk minder drassig dan in de beekdalen rond Nuenen, zodat ze de laatste 35 kilometer op het KWD-parkoers vrij normaal kunnen doorstappen. Dit zal straks ook wel af te lezen zijn aan de eindtijden.

Ad Verbakel heeft slechts in zeer beperkte mate rekening gehouden met de Kempenlandtocht: „Een héél smal paadje laat ik weleens ooit links liggen, maar het gaat er toch vooral om dat de recreatieve wandelaars goed worden bediend, want dat is de doelgroep van de Kempische Wandeldagen.”

Wandelaars die van ver komen, of die het gewoon gezellig vinden om drie dagen in Geldrop te verblijven, kunnen weer van donderdag tot maandag komen kamperen naast sporthal de Kievit, op het parkachtige terrein van de Kynologenclub.

Het gesleep met kabels en elektriciteitskasten begint al op woensdag. Campingbaas Ad Koerntjes weet zich dit jaar gesteund door een professionele elektricien en een vaste KWD-deelnemer uit Alkmaar, die met vrouw & caravan een dagje eerder naar Brabant komt om mee te helpen. Ook in andere opzichten is de KWD-organisatie nu goed bemand. Zo draait Henry Gerrits weer mee in de binnendienst, en heeft Mia Dielesen hulp gekregen in de OLAT-winkel.

Informatie over starttijden en dergelijke staan op pagina 5.

-Mirjam Kies-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI

15 Ad van Asten	Son
15 Paul Canters	Helmond
15 Iris Haubrich	Eindhoven
15 Jan van de Zanden	Mierlo
17 Lia van den Elshout	Veldhoven
17 Carien Boerekamps	Helmond
17 Hans de Vries	Eindhoven
17 Joke Habraken	Nuenen
17 Wim Kennis	Hapert
17 Marco Timmermans	Veghel
17 Cor van der Linden	Zeeland
17 Pé Everaerts	Weert
19 Wim van Hoof	Helmond
20 Jan Vogelsangs	Deurne
21 Ine Spijkers	Lieshout
23 Jannet van Kleeff – Vissers	Hoek van Holland
24 Peter van de Ven	Veldhoven
24 Thea van Gelderen	Bladel
24 Lies Bernaerts - Bonte	Weert
24 Anja van Kempen	Liempde
25 Ben Duin	Nijmegen
26 Irma van der Zande	Heeze
26 Jenny van Genugten	Sint-Oedenrode
28 Anneke Hekker	Heeze
28 Arthur Verhappen	Eindhoven
28 Jo Lepoutre	Geffen
28 Wim Lubberding	Eefde
29 Leny Boender	Hellevoetsluis
29 Jan Bruel	Oss
29 Sonja Arfman	Kapel Avezaath
29 Ben de Coninck	Veldhoven
29 Karin Klomp - van Leuken	Someren
30 Ria van Dijk - de Bie	Waalre
30 Stefan Spruit	Utrecht
31 Peter v.d. Meijs	Eindhoven

AUGUSTUS

2 Paul van Alphen	Gilze
2 Paul van Alphen	Gilze
3 Wilhelmiën van Roon - v/d Rijt	Best
3 Els Scheepers	Weert
4 Lucas van Dongen	Tilburg
4 Leny Hendriks	Berkel en Rodenrijs
4 Ludwig Eggermont	Veldhoven
6 Angela de Boer	Ommel
6 Ria Mitchell - Vermeulen	Best
7 Pia Heupink - Bouwens	Lieshout
7 Henk Verbeek	's-Gravenhage
7 Ben Pauw	Heeze
8 Kor Heusdens - v.d. Wielen	Eindhoven
8 Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
8 Anny van den Broek - van Dooren	Venhorst
9 Marion Hoef - Amsterdam	Vierpolders

9 Maria van Weert	Sint-Oedenrode
10 Sjannie van Hoof - van Bussel	Helmond
10 Truus Faber van Manen	Gastel
11 I. de Bruijne	Maarheeze
11 Tessa Donath	Best
11 Sjaan Verbakel - v.d.Tillaer	Erp
11 Martien Janssen	Deurne
12 Loek Zwennes	's-Gravenhage
12 Coby Kersten - Gosens	Goirle
12 Frans Willems	Luyksgestel
12 Theo Bouwmans	Weert
12 Jo Meulendijks	Maastricht
12 Riky van Hak - van Zutphen	Sint-Oedenrode
13 Jo van Lieshout	Heeswijk-Dinther
14 Miranda Vossen - Kursten	Budel-Schoot
14 Ad Verbakel	Erp
15 Harm Makken	Eindhoven
15 Robert van Aggelen	Deurne
15 Tomas Veerman	Huizen
15 Marij Minten	Beek en Donk
16 Irene van Leeuwen	Waalwijk
16 Guus Hehenkamp	Haaren
16 Andre Liebrechts	Tilburg
17 Wil van der Velden	Lommel (B)

17 Francien Hink	Eindhoven
18 Tiny Bakker - Schokker	Rijpwetering
18 Anton Leijgraaf	Veldhoven
18 Karel Lutke Schipholt	Helmond
18 Louis Oostvogels	Prinsenbeek
18 Corry Nettekoven	Eindhoven
18 Lies Brans	Sint-Oedenrode
18 Toon van de Ven	Sint-Oedenrode
19 Frans van Wijk	Nuenen
19 Ad van Rooij	Sint-Oedenrode
19 Henny Lenten	Weert
20 Wim van den Biggelaar	Best
20 Annie Verbakel	Erp
20 Kees van Vessem	Eindhoven
21 Bert van Rooij	Geldrop

21 Smit Theo	Eindhoven
21 Jannie van den Heuvel	Eindhoven
21 Henry Gerrits	Sint Michielsgestel
22 Wil Paardekooper	Valkenswaard
22 Hans van Ginkel	Zwijndrecht
22 Corrie Kastelijn	Sint-Oedenrode
24 Christiaan Koehler	Nuenen
24 José Houtappels	Eindhoven
25 Maria Spaan	Beek en Donk
25 Marleen van Otterdijk -Schroen	Nederweert
26 Jan van Herwaarden	Helmond
26 Marco van Heel	Eindhoven
27 Jeanne van Roosmalen	Brugel
27 Harrie van Meer	Nuenen
27 Minet Vlassak	Best
27 Tonny Beijers	Liessel
28 Lambert Lieferring	Eindhoven
28 Willy v/d Oever	Sint-Oedenrode
28 Hanny van Rijt	Helmond
28 Mia van Rooij	Nuland
29 Ria Hageman	's-Gravenhage
29 Minke Scheepens	Oost- West- en Middelbeers
30 Leo Hoogeveen	Nuenen
30 Martien Verbakel	Erp
31 Truus Lutters	Deurne
31 Keetje Sars	Eindhoven
31 Sjane v.d. Vleuten – v.d. Laar	Sint Oedenrode

SEPTEMBER

1 Nelleke van Gennip-Bekx	Mierlo
2 Martijn van Gerwen	Deurne
3 Nelly Leijgraaf - Mols	Veldhoven
3 Peter Rijkers	Eindhoven
4 Truus van Vessem	Eindhoven
4 Mat Crijns	Heeze
4 Fons van Dooren	Best
5 Iet Smits - Engelen	Son
5 Ingrid Neijns	Valkenswaard
5 Toos v.d. Hoof - v.d Ven	Middelbeers
6 Tineke Coolen - v.d. Weijer	Nuenen
7 Inge Tromp	Weert
7 José Daamen	Eindhoven
7 Els de la Parra	Aarle-Rixtel
7 Co Tops	Geldrop
7 Johan van de Hoogenhoff	Helmond
7 Jessica Hoevenaars	Boekel
8 Anneke Brouwers	Sint-Oedenrode
8 Huib Coenen	Eindhoven
9 Wim van Gemert	Eindhoven
10 Ewald Terra	Heesch
10 Mirjan Naninck	Eindhoven
11 Yvonne Geerden	Veldhoven
11 Peter Ruijters	Uden
11 Adri van der Pol - Comijn	Amersfoort
11 Marieta Klein	Eindhoven
12 Lies Wesseling	Berlicum
12 Annie van Doorn	Someren
13 Dirk Hagens	Geldrop
14 Theo Weerman	Nuenen

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404,
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

WIJZIGING

Dhr. Rini van Breugel
Boterhoeve 52, **moet zijn:** Boterhoek 52
5683 AW Best

AANMELDINGEN

Dhr. Rik Weverbergh
Lutselusplein 11 bus 1.2
3590 Diepenbeek, België

Mevr. Justine van Vugt – Willems
Schoolstraat 14, 5595 CS Leende

Mevr. Jo van Heugten
Dalkruid 7, 5721 RR Asten

OPZEGGINGEN

Mevr. Marjan van Munster,
's-Hertogenbosch
Liedeke Verhagen, 's-Hertogenbosch

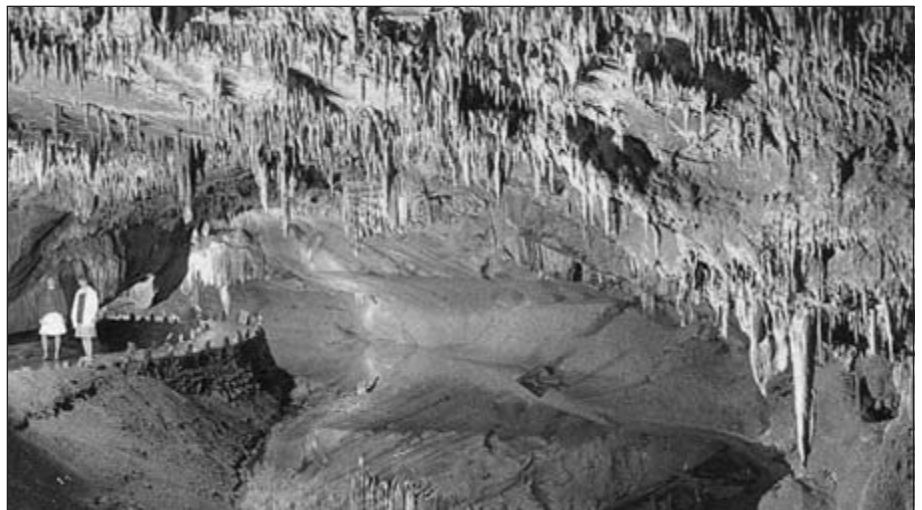

VOORUITBLIK

Clubreis van Marche naar Han met veel bezienswaardigheden

De OLAT clubreis van 25 augustus volgt een stukje van de GR 577 (Tour de la Famenne) in de Belgische provincie Luxemburg. De grotten van Han zijn er ongetwijfeld de grootste toeristische trekker. Maar ook daarbuiten valt er veel te genieten, van mooie rivierdalen en weidse panorama's, van bossen en glooiende weiden. Een oud landschap, waarin de historische bouwwerken als confetti zijn uitgestrooid: tot in het kleinste dorpje is wel iets bijzonders te vinden. En verder zijn er overal grotten en waterbronnen.

De clubreis begint in Marche-en-Famenne, en van daaruit klimt men de eerste kilometers gestadig naar het gehucht Jamodenne. Een straatnaam wijst hier al vooruit naar een ooit belangrijke bedrijfstak in dit gebied: de marmervinning. De wandelaar zal dan ook menige oude steengroeve passeren alsmede wat dorpjes waar de steenhouwers woonden, zoals Havrenne. En denken wij bij Trappistenkloosters meteen aan bier – in de abdij in Saint-Rémy verdienden de trappisten eeuwenlang de kost met het delven van een speciaal soort rood marmer dat naar alle windstreken geëxporteerd werd, tot in Versailles en de Sint Pieter aan toe. Maar ook het dorpskerkje van Havrenne werd ermee getooid. Zo nu en dan duikt er een monument op dat herinnert aan de felle strijd die hier

aan het eind van de Tweede Wereldoorlog is gevoerd. In Rochefort is dat de steenen brug over de Lomme. Het origineel uit 1758 werd in een van de Ardennen-offensieven verwoest en na de oorlog herbouwd. Rochefort, gelegen in nationaal park 'Lesse & Lomme' is evenals Han een toeristenplaats bij uitstek. Het grootste grottencomplex heeft hier drie niveaus met reusachtige zalen en bijzondere druipsteenformaties. Ook in de stad zelf zijn vele bezienswaardigheden. Even voorbij Rochefort begint een sterk klimmend pad dat uitkomt bij de Notre Dame de Lorette. Behalve het prachtige uitzicht is hier de kapel uit 1620 de moeite waard. Het is een replica van die in het Italiaanse pelgrimsoord Loreto. Volgens

de legende richtte een Franse gravin de kapel op toen haar kind, dat geroofd was door een aap, ongedeerd was teruggekeerd. Niet ver hier vandaan passeert men de romaanse kapel van Sint Odile, tot wie smekelingen zich wendden om van hun oogkwalen verlost te worden. Via een lommerijk ravijn loopt de wandelaar verder naar Han-sur-Lesse. Het eindpunt is bijna bereikt als het Spéleo-thème in zicht komt: hier kan men op een reusachtig doek bekijken hoe de grotten eruit zien die niet toegankelijk zijn voor het publiek. Alle praktische informatie over deze clubreis vindt u op pag. 5.

-Mirjam Kies-

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 18-06-2007

1	Marcelino Sobczak	9095	57	Dirk Belder	710	Louis Vernie	360
2	Pe Everaerts	8250		Ad van Asten	710	Hans Bontekoe	360
3	Ernst Westerhoff	6990	13	Monique Barten	710	Jan van Boerdonk	360
4	Pieter Boots	6340		Rinus van Ars	710	Hans vd Sanden	360
5	Kees Lambregts	6100		Wim vd Wittenboer	710	Henk Vink	360
6	Gerrit Arfman	5990	62	Peter Koolen	700	14 Coby Visser	360
7	1 Hanny Klumpkens	5855	63	Erik Dikken	680	Kees Mol	360
8	Boetje Huliselan	5410	64	Kees Punselie	580	88 Frank Geubbels	350
9	Hans Pranger	4450	65	Cees van Dijk	570	Henri Floor	350
10	Ton de Jong	4345	66	Wesley vd Gouw	550	19 Maria vd Oetelaar	350
11	Jan Dinnissen	4170	67	Piet Bernaerts	495	19 Doortje vd Akker	350
12	2 Sonja Arfman	4155	68	Paul Canters	395	Jan van Houtum	350
13	Mart Douven	3880	69	14 Mariette v Ampting	360	Louis Claassen	350
	Hans de Vries	3880		14 Mariet Douven	360	Theo Tromp	350
15	Martien van Achterberg	3590		Rini Welten	360	Geert van Dijk	350
16	3 Connie Raijmakers	3355	14	Josee Schimmel	360	19 Hanny van Rijt	350
	Huib Raijmakers	3355		Theo Gijzen	360	Leo Schuurmans	350
18	Sjef Koolen	3025		Wim Coolen	360	98 Wim van Gemert	250
19	Theo Klanke	2940		Gerrit Legierse	360	99 22 Janny den Braber	30
20	Henk Plasman	2480		Wim Brooymans	360	Onne vd Kraan	30
21	Jan Warrink	2365	14	Caroline Dinnissen-Vernie	360	101 23 Joop Reichenfeld	25
22	Ron Timmermans	2270		Jan van der Zanden	360	Willem Schoonhen	25
23	Gerrit van Haandel	2250		Peter vd Ven	360	23 Mirjam Kies	25
24	Evert v Ampting	2010		Ted Liebregts	360		
25	Co Tops	2000					
	4 Henny van de Haring	2000					
27	5 Rinda Scheltens	1900					
28	Henry Gerrits	1865					
29	6 Anja van Kempen	1770					
30	Frits Mennen	1730					
	Claude Herman	1730					
32	Jelte van der Zee	1645					
33	7 Nicole Nacken	1590					
	Rolf Craanen	1590					
35	Rob Keetlaer	1510					
36	Klaas Bakker	1400					
37	8 Carry Ombelet	1375					
38	Dirk Donders	1370					
39	9 Riet Emans	1335					
40	Ad Verbakel	1290					
	10 Jeannette v Boerdonk	1290					
42	Peter Rijkers	1165					
43	Jack Hendriks	1120					
44	Frances Rouppe vd Voort	1115					
45	11 Dagmar Vos	1070					
46	Hugo Prinsen	1065					
47	Ben Duin	1000					
48	Marco v Heel	975					
49	Rik Weverbergh	960					
50	Paul Koks	905					
51	Wil Timmermans	900					
52	Gerard Meeuws	885					
	Cor v/d Heijden	885					
54	12 Betsie Geerts	860					
55	Bart Lutke Schipholt	745					
56	Hans van Ginkel	720					

Tijdens de vakantie vindt u de actuele stand op www.olat.nl

Programma OLAT-clubkampioenschap

Datum	Plaats	Ver.	Srt.	Afstand	Punten	Bonus
28 jul	24 u Engeland	Cent	L.A.	160 km	schema 150	
3 aug	Geldrop	OLAT	L.A.	80-110 km	360-460	250
18 aug	Melderslo	MKM	L.A.	80 km	360	
18 aug	Breda	BBB	L.A.	80 km	360	
24 aug	Goeree Omloop	L.A.		110 km	460	
25 aug	Texel Rondje	L.A.		60 km	250	
25 aug	Leerdam/J.Ambon	L.A.		60 km	250	
1 sep	Amsterdam	HvB	L.A.	125 km	510	
2 sep	Nieuwegein	HvB	L.A.	67 km	325	
7 sep	Zeewolde	ZtotZ	L.A.	110 km	430	schema <19 uur
8 sep	Waalwijk/Langstr	L.A.		80 km	360	schema <13 uur
14 sep	Haaksbergen	DIO	L.A.	80 km	360	
15 sep	Nijmegen	RWV	L.A.	160 km	630	
21 sep	Bergeijk	KMB	L.A.	80 km	360	
22 sep	Bennekom	Eur	Eur	75 km	350	
28 sep	Leerdam/Glasstad	L.A.		80 km	360	
29 sep	Leusden	Eur	Eur	75-100-125-150 km	350-430-510-600	
5 okt	Maasland/M'sland	L.A.		80 km	360	
6 okt	Cuijk/65 Land		L.A.	65 km	300	
7 okt	Tilburg	HvB	Pres.	alle afstanden	schema	
12 okt	Waalwijk 82		L.A.	75-100-110 km	350-430-460	
13 okt	BergenDal	LAT	L.A.	60 km	250	
20 okt	St.-Oedenrode	OLAT	L.A.	160-120-80 km	630-495-360	400

Slechts 1 activiteit per weekend telt mee voor deze competitie

OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:

Ad van Asten 0499 47 37 67 of a.asten1@chello.nl

NK MASTERS VELDHOVEN: KLAAS BAKKER EN HENK PLASMAN NEDERLANDS KAMPIOEN

Dit jaar was er veel belangstelling voor het onderdeel 5000 meter snelwandelen op het NK Masters in Veldhoven. Aan de wedstrijden deden 33 personen mee, waaronder 6 leden van OLAT. Zij legden hele mooie prestaties neer op de mat – eh, de baan: Klaas Bakker is Nederlands kampioen geworden in de categorie M70 (Mannen 70 t/m 74 jaar). Zoals altijd loopt Klaas de 5 km in circa een half uur. Hiermee bleef Klaas de nummer twee in de wedstrijd bijna anderhalve minuut voor.

In de categorie M50 was het goud voor Henk Plasman – uitkomend voor Generaal Michaelis. Hij wandelde de 5 km met een snelheid van ruim 12 km/uur. De hoogste snelheid sinds zijn comeback. Boetje Huliselan dook op de baan voor het eerst onder de 28 minuten, goed voor zilver.

In een sterk bezet veld wist Kees Lambregts een bronzen plak te veroveren in de categorie M45. Paul Koks wist nog een bronzen plak te veroveren in de categorie M40.

Paul liep zijn eigen race. Hij was bijna een minuut sneller dan de week ervoor in Rotterdam.

Marcelino Sobczak liep sneller dan ooit te voren in een wedstrijd en werd in zijn leeftijdscategorie M35 tweede in een mooie tijd. Helaas vanwege een te gering aantal deelnemers in deze categorie mocht hij geen plak mee naar huis nemen.

Klaas Bakker en Hans van Wakeren (foto Willy Maten)

NK Snelwandelen Masters 5000m te Veldhoven, 9-6-07

Nr	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	Km/u
Mannen 35 t/m 39 jaar					
1	Pedro Huntjens	Unitas	1967	24:53,86	12,0
2	Marcelino Sobczak *	Unitas	1968	27:26,03	10,9
Mannen 40 t/m 44 jaar					
1	Victor Mennen	Unitas	1963	25:45,36	11,6
2	Ad Ragas	RWV	1964	30:18,54	9,9
3	Paul Koks *	Unitas	1965	36:33,68	8,2
Mannen 45 t/m 49 jaar					
1	Harold van Beek	RWV	1962	24:08,95	12,4
2	Richard Leijenaar	RWV	1959	24:41,74	12,1
3	Kees Lambregts	OLAT	1959	24:50,43	12,1
4	Hans van der Knaap	RWV	1959	27:51,60	10,8
5	Rene Bouwmeester	AV Zaanland	1961	28:07,74	10,7
6	Hans van Ginneken	Parthenon	1960	29:21,53	10,2
Mannen 50 t/m 54 jaar					
1	Henk Plasman *	Gen. Mich.	1957	24:44,62	12,1
2	Boetje Huliselan	OLAT	1955	27:50,46	10,8
3	Wim van Bremen	RWV	1955	32:42,43	9,2
4	Paul Maas	RWV	1956	33:06,83	9,1
Mannen 70 t/m 74 jaar					
1	Klaas Bakker	OLAT	1937	30:04,37	10,0
2	Tjabel Ras	RWV	1935	31:27,95	9,5
3	Bernard Krabbendam	De LAT	1934	35:47,71	8,4
4	Wout van Wieringen	RWV	1933	37:21,41	8,0

* Ook OLAT-lid

Henk Plasman, Harold van Beek en Victor Mennen (foto Willy Maten)

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
7 juli	Vlaardingen	Fortuna	3e Snelwandelwedstrijden drieluik 1, 3 en 5 km op baan. Langepad. Starttijd circa 12:00 uur. Inschrijven bij de start. Info: zie 24 juni.
28-29 juli	Londen	SWC	Centurion race 100 Engelse Mijl. Voorinschrijving tot 6 juli via Hans de Vries. Info: surreywalkingclub.org.uk of Piet.Jansens@casema.nl
26 aug	Woerden	Clytoneus	NK 20 mannen 20 km op baan. Sportpark Cromwijck, Waardsedijk 29. Inschrijven voor 1 augustus, info: Tom van Veldhuizen, Theeroosweide 45, 3448 ZN Woerden, 0348-419434, wedstrijdadm@clytoneus.nl
4-15 sept	Riccione (ITA)	WMA	27e WK Masters 5 km op baan, 10 en 20 km op weg. Inschrijving gesloten.
8 sept	Rotterdam	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen op baan heren 30 km; vrouwen + junioren A/B 5 km; junioren C/D 3 km. Inschrijven en info: Hans v/d Knaap, Schieweg 232c, 3038 BP Rotterdam snelwandelen@rotterdamsewandelsportvereniging.nl. Na-inschrijving niet mogelijk.

JUBILEUMWEDSTRIJD RWV

RWV organiseerde 3 juni een bijzondere jubileumwedstrijd, omdat de vereniging 50 jaar actief is in de snelwandelsport.

Een groot deelnemersveld van 80 deelnemers, jong en oud, ervaren en onervaren, startten in twee series op de atletiekbaan voor 1000 m, 3000 m of 5000 m. Het bijzondere van de wedstrijd was de berekening van de uitslag. Voor iedere afstand, leeftijd en geslacht werd de tijd omgerekend, zodat deze kon worden vergeleken met de prestatie van een man van 27 jaar oud op de 5000 meter. Dit leverde natuurlijk verrassende resultaten op. Oudere lopers en hele jonge lopers nestelde zich in de uitslag tussen de snelle mannen en vrouwen. Verder werd er per 3 personen een team gevormd, zodat ook een teamuitslag opgemaakt kon worden. OLAT bracht 3 teams op de been.

OLAT-1 bestond uit Klaas Bakker, Kees Lambregts en Sonja Arfman. Klaas liep een zeer sterke 5 km binnen het half uur, waarmee hij het Nederlands record M70 met meer dan 1 minuut verbeterde. Bovendien verbeterde Klaas en passant het Nederlands record op de 3 km.

Kees liep ook een goede 5 kilometer. Helaas kreeg hij 2 strafminuten aan zijn broek, omdat de scheidsrechters constateerden dat hij met beide voeten tegelijk los van de grond was. Sonja ging gedurende de race steeds sneller lopen en wist, dankzij een sterk eindschot van 2 km, een mooie tijd (weer een nieuw persoonlijk record) op de klokken te zetten.

Door de 2 strafminuten viel OLAT-1 van het podium en eindigde het team op een vijfde plaats.

OLAT-2 bestond uit Boetje Huliselan, Gerrit Arfman en Paul Koks. Boetje deelde zijn race goed in en was zeer tevreden met zijn eindtijd op de 5 km. Hetzelfde geldt voor Gerrit; hij was nog nooit zo snel in een wedstrijd. Paul deed een test met zijn hartslag en concentreert zich altijd op technisch zo goed mogelijk te lopen.

Het derde team van OLAT, het 'Poedelteam', bestond uit Mirjam Kies, Carry Ombelet en Hans de Vries. Mirjam had er veel zin in en liep de derde 5 km-wedstrijd in haar wandelcarrière ook sneller dan ooit tevoren. Carry – nog herstellende van een rugblessure – mocht niets forceren en koos er dus voor om voorzichtig 1 km te wandelen. En Hans tenslotte wandelde – met als smoes dat hij ook foto's van het gebeuren wou maken – ook maar 1 km.

Na veel gereken eindigde dit team inderdaad op de laatste plaats en verdiende het daarmee ook daadwerkelijk de poedelprijs: voor elk een RWV-mok gevuld met rode drop.

Paul Koks

Een tiende OLAT-lid, lid Ron Timmermans, kwam uit in een ander team. Ron lijkt weer helemaal terug van weggeweest door zijn 5 km binnen 27 minuten af te leggen.

Rondetelling

Opvallend was dat de rondetelling onopvallend geschiedde. Door de grote snelheidsverschillen is rondetelling geen sinecure en op baanwedstrijden – zelfs op (grote) kampioenschappen – worden daar vaak veel vergissingen in gemaakt. Echter dit is niet het geval als Hans van der Knaap en Yvon Wiekeraad (links en midden op de foto) de rondetelling verzorgen.

Zij zijn goed op elkaar ingespeeld en hebben een goed systeem bedacht om dit allemaal voor 40 lopers tegelijk goed bij te houden. Resultaat: bij de lopers geen verwarring over het aantal te lopen ronden, en snel een einduitslag.

Jubileumwedstrijd RWV (individueel) te Rotterdam, 3-6-07

Nr	Naam	Team	Geb.	Afst.	Tijd	km/u	Corr.T*
1	Frank Buiytert	Jong & Oud	1971	1	4:07,7	14,5	20:43,2
2	Jacques v Bremen	MIG	1984	5	21:55,3	13,7	21:29,9
	Peter Schumn	Alemania	1942	5	27:47,3	10,8	21:43,8
7	Klaas Bakker	OLAT-1	1937	5	29:50,2	10,1	22:26,2
21	Kees Lambregts **	OLAT-1	1959	5	27:44,3	10,8	24:31,2
23	Boetje Huliselan	OLAT-2	1955	5	28:45,5	10,4	24:43,9
33	Sonja Arfman	OLAT-1	1994	5	35:35,8	8,4	25:27,8
41	Ron Timmermans	Super	1982	5	26:40,2	11,2	26:22,6
54	Hans de Vries	Poedelteam	1964	1	05:52,9	10,2	28:13,4
59	Gerrit Arfman	OLAT-2	1946	5	36:07,2	8,3	29:06,8
71	Mirjam Kies	Poedelteam	1952	5	40:08,5	7,5	32:06,6
77	Paul Koks	OLAT-2	1965	5	37:23,6	8,0	34:24,1
79	Carry Ombelet	Poedelteam	1971	1	7:55,3	7,6	37:46,3

* Tijd gecorrigeerd voor een man van 27 jaar op 5 km

** + 2 minuten

Jubileumwedstrijd RWV (teamuitslag) te Rotterdam, 3-6-07

Nr	Naam	Vereniging	Corr. Tijd
1	De Globetrotters	Unitas	1:10:32,0
2	Alemania	Al. Aachen	1:11:05,0
3	LAT	De LAT	1:12:06,2
4	MIG	RWV	1:12:23,2
5	OLAT-1 (+2 min)	OLAT	1:12:25,3
21	OLAT-2	OLAT	1:28:14,8
26	Het Poedelteam	OLAT	1:38:06,2

UIT DE MEDIA

Knooppunten-systeem voor wandelaars snel ingevoerd

Omdat het knooppunten-systeem voor fietsers zo'n succes is, wordt het nu ook voor voetgangers ingevoerd. Na een try-out in Oirschot zijn in Bergeijk, Bladel, Eersel en Reusel uitgestrekte knooppuntroutes voor wandelaars ontwikkeld, die bovendien goed op elkaar aansluiten waar zij grensoverschrijdend zijn. Aan de start- en eindpunten zijn wel eisen gesteld: er moeten horeca, toiletten en een infopunt zijn.

Met de invoering van het knooppunten-systeem komen veel bestaande wandelroutes te vervallen en daarmee ook de wildgroei aan bordjes die momenteel zo in het oog springt. De lange-afstandsroutes (GR, rood-witte markering) en de wandelroutes van de NS blijven wel bestaan.

Bron: Eindhovens Dagblad, 13-6-07

Dolen over de aardbol

Er loopt weer een 'dolende vrijgezel' over deze aardbol heen. Het gaat om Jan Vroomans, een 37-jarige leraar uit Eindhoven. Hij had er net een avondstudie van zeven jaar opzitten en had nu energie over voor iets anders. Dat werd dus een wandeling van 6000 kilometer naar Kazachstan.

Zijn route lag overigens niet vast. Hij wilde naar de Middellandse Zee en het mooie weer. Na Kazachstan loopt hij nog door naar China, waar hij nog wel minstens vier maanden mee zoet zal zijn.

Zijn vorderingen zijn ook te lezen op de internetsite www.walkingdutchman.nl/ Vervelen doet hij zich geen moment: „Er gebeurt altijd wel iets. Het zicht op een mooie omgeving, of mensen die stoppen om een praatje te maken.” Het meeste geld geeft hij uit aan schoenen, waar hij er inmiddels al weer 3 paar van versleten heeft.

Bron: Eindhovens Dagblad, 5 juni 2007

Profijt gehad van krachttraining als verzorger wandelweekend Weert

Het is 19 en 20 mei, een prachtig weekend met uitstekende weersomstandigheden, zowel voor de wandelaars als voor de organisatie en de verzorgers van het Internationaal Wandelevenement. Het draiboek krijg ik een week van tevoren toegestuurd, een 'boekwerk' van 21 A-viertjes. Als wandelaar heb je geen idee wat er allemaal voor nodig is om zo'n evenement als in Weert te organiseren.

We staan met vier personen op de verzorgingspost naast de ingang van camping de IJzeren Man; 's avonds komt Regina Martens er ook bij. Er is een flinke kraam neergezet onder één van de nieuwe open doorlooptenten van OLAT. Als ik zaterdagmorgen 19 mei om half twaalf uur aankom, staat het afdak al overeind en wordt alles ingericht en klaargezet. De eerste wandelaars komen iets voor enen langs. Eerst is het even wennen om met een dienblad de deelnemers tegemoet te lopen, maar na een tijdje gaat het prima en is het of ik nooit iets anders gedaan heb.

Je herkent sommigen al van veraf aan hun – soms vreemde – wandelgang. En denkt: gaat dat wel goed voor zo lang? Dan gaat het goed, en zie je dezelfde wandelaars de volgende morgen nog steeds terug. Enkelen hebben de gewoonte om bij iedere doorkomst met hun kalende bol in de sponzenemmer te duiken. Denken ze misschien dat er een haargroeimiddel in het water zit?

De avond valt, de wandelaars komen met onregelmatige tussenpozen voorbij, de campinggasten maken een praatje, honden worden uitgelaten tot ver na middernacht, zodat het baasje of vrouwtje de volgende morgen kan uitslapen.

Wij verzorgers voor de deelnemers worden ook weer verzorgd door de organisatie. Om 18:00 uur hebben we al een warme maaltijd gehad. En nu, om 22:00 uur, een rijk gevulde soep. Er staat nog meer op het programma tot de volgende dag 12:00 uur.

Mariet Douven en Jan Hendriks staan meestal achter de kraam. Zij zorgen ervoor dat het dienblad bevoorrad blijft en Willem Schoonhen zijn drankjes kan uitdelen. Regina Martens sr. valt in waar nodig en staat de campinggasten te woord. De nacht is lang en donker, soms ook frisjes. Gelukkig blijven de wandelaars komen en houden ons wakker.

Vroeg in de morgen finishen de eerste deelnemers op de 100 mijl, de 100 km en de Kennedymars. Langzaam dunt het veld uit. De eerste hondenuitlaters zien we pas na negen uur. Om half tien beginnen we langzaam af te breken. De wandelaars komen minder vaak langs en worden nog steeds goed verzorgd.

De krachttraining die ik doe, heeft goed geholpen. Het blad met 'goodies' is niet zo zwaar, maar je moet het wel stevig met twee handen vast houden als de wandelaars in het voorbijgaan een greep doen uit het assortiment. Als de laatste deelnemer die langs komt zijn drankje heeft gehad en uit het zicht verdwijnt, ligt bij ons ook alles plat en kan de aanhangwagen geladen worden. Ik vertrek met Regina naar Dennenoord, waar het nog gezellig druk is en de volhouders die de 24 uur willen stappen ondertussen op de kleine ronde zijn gezet.

Ik heb het best naar mijn zin gehad. Van dat verzorgen word je lang niet zo moe als van wandelen!

-Klaas Bakker-

NK Masters 2007 op nieuwe kunststofbaan in Veldhoven

Zaterdag 9 juni. Het is even zoeken vanmorgen in de regen, om de nieuwe kunststofbaan van atletiekvereniging GVAC in Veldhoven te vinden. Maar we komen toch op tijd om ons aan te melden en voor te bereiden op de wedstrijd die voor mij om 11:00 uur van start zal gaan.

Het is al druk in de kantine, met veel snelwandelaars die vandaag in twee series starten. Er is van tevoren aangekondigd: geen dopingcontrole, dus een extra kop koffie kan deze keer. Na een wilde, onstuimige vrijdagavond en -nacht wat het weer betreft, druppelt het zaterdagmorgen nog wat na, en met een broeierige warmte beginnen we om 11.00 uur aan de wedstrijd over 5000 meter; voor de drie dames 3000 meter. Ik heb mijn snelle schoenen en sportbroekje aan, die twintig jaar geleden snelle tijden op de klok brachten. Misschien helpt het een beetje.

Er liggen nog een paar kleine plasjes op de baan van de overvloedige regen die gevallen is. We worden aangemoedigd door de andere groep snelwandelaars die na ons zal starten. De eerste 3000 meter gaan sneller dan vorige week bij de jubileumwedstrijden bij RWV in Rotterdam, maar de laatste 2000 meter zijn iets langzamer. Iedere krachtsinspanning is anders; soms gaat het beter, soms wat minder.

De drie licentiehouders van OLAT, Kees Lambregts, Boetje Hulselan en Klaas Bakker, hebben alle drie een podiumplaats veroverd. Henk Plasman staat op de hoogste trede in een andere jaarklasse. De prijsuitreiking wordt nog onderbroken door een stevige regenbui, maar daarna blijft het min of meer droog. Boetje en ik zijn na afloop uitgenodigd voor een drank bij Ad en Tonny van Ooyen in Eindhoven. We toasten op de goede klasseringen van de dag; Ad heeft naar goud gesnelwandeld in zijn klasse, 60+.

We worden gevraagd te blijven voor een etentje. Dat wordt een viergangen-diner en een gezellig samenzijn. Toch moeten wij ook naar huis, en zijn we voor het donker thuis, wat in de zomermaanden niet zo moeilijk is.

-Klaas Bakker-

foto: Marcelino Sobczak

HALLO WANDELAARS

Kees en ik begonnen 17 mei aan het tweede deel van onze vakantie. Eerst in Odoorn de Drentse Wandelvierdaagse en daarna de vierdaagse in Diever. Hier is het verslag.

In Odoorn wilden we vertrekken op de 40 km. Maar Kees zat niet zo lekker in zijn vel, hij had een voetblessure. Dus toen zei ik: nee, wij gaan voor de 30 km. Kees is bij de EHBO geweest. Die constateerde een overbelaste voet. Dit heeft hij in Limburg opgelopen. De eerste dag, donderdag, gingen wij richting Noord-Sleen. In café 't Haantje was het niet zo druk. Het was ook heel mooi weer. Veel zon. Wij gingen rond 7:50 uur op weg en wij kwamen rond 15:30 uur weer binnen. Mooie dag, heerlijk eten.

Vrijdag 18 mei. Vandaag wandelden wij 30 km. Kees liep weer lekker en het was zonnig weer. Eerst richting Poolshoogte. Hier gingen wij richting Eesergroen, naar herberg De Aanhouder Wint. Toen weer richting Poolshoogte, waar wij geen rust meer namen. Wij moesten nog 6 km richting Odoorn. Rond 14:45 uur waren wij binnen. Mooie dag. Goed gegeten.

Zaterdag 19 mei. Wij gingen van start rond 7:30 uur, ook weer voor de 30 km. Kees ging even langs de EHBO. Daar is hij heel goed geholpen. Vandaag gingen we richting Exloo. Rond 11:30 uur hielden we even rust bij het Land van Bartje. Ook hier was het heel mooi. Rond 12:15 uur gingen we richting Odoorn. Bij de Poolshoogte gingen we rond 13:15 uur iets drinken. Rond 14:30 uur waren wij binnen.

Een mooie dag, wij hebben heerlijk gelopen.

Zondag 20 mei. Vandaag is het laatste dag van de Odoornse Wandelvierdaagse. We gingen richting Kleindijk en bereikten rond 9:00 camping De Fruithof. Kees moest even op gang komen. Zaterdagavond was het feest in de tent, de artiesten Cor en Bouke traden op en wij gingen even kijken; grapje van Inge. De tocht verliep heel goed en het weer was perfect. Mooie dag.

Maandag 21 mei gingen we een dagje naar het Dierenpark. Wij gingen rond 7:45 weg en rond 14:30 waren we weer terug. Morgen door naar Diever.

Dinsdag 22 mei was iemand bereid om ons even van Odoorn naar Diever te rijden, een afstand van 55 km. Rond 12:00 kwamen wij bij hotel de Walhof aan. Even uitrusten van de dagen hiervoor. 's Middags hebben we Diever verkend, ook gezellig. Het regende een beetje. Vanavond heerlijk gegeten en rond 23:00 uur gaan slapen. Morgen gezond weer op.

Woensdag 23 mei. Heerlijk uitgeslapen. Rond 8:30 opgestaan en op ons vakantiegemak ontbeten. Daarna een stukje gelopen en het parkoers verkend. Heerlijk uitrusten voor de vierdaagse van Diever die morgen begint. Vanmiddag gingen we de startkaarten ophalen voor donderdag. Vanavond ook weer heerlijk gegeten en rond 23:00 uur gaan slapen.

Donderdag 24 mei. Vandaag zijn Kees en ik begonnen aan de vierdaagse van Diever. Wij gingen alle vier de dagen voor de 30 km.

De eerste dag rond 7:30 uur ontbijten, en om 8:00 uur liepen wij naar het Dingspilhuus. Daar was de start. Kees moest even wachten, er was nog geen EHBO'er. Iemand van de organisatie belde en toen was hij er in een kwartiertje. Rond 8:50 uur vertrokken wij. Oh jee, ik miste mijn rugzak. Ik hoorde de 'beestenbende' niet die eraan hangt. Snel terug richting Dingspilhuus. Hier waren wij rond 9:00 echt weg.

Eerst richting Wildzangh, een mooi vakantiepark. Na 8 km kwamen we bij de mobiele post, er waren veel muggen en vliegen.

Bij een camping op 12 km was een mooie rust. Even pauze. Op ons gemak gingen wij weer naar de mobiele post op 17 km. Nog een stuk bos. Dan weer richting Wildzangh, op 24 km. Rond 15:10 uur gingen we verder voor de laatste 6 km richting Diever. Rond 16:00 uur waren wij weer binnen. Het was een mooie tocht met goed weer. Heerlijk genieten. En na het eten goed slapen.

Vrijdag 25 mei. Vanmorgen weer rond 7:30 uur ontbeten. Om vervolgens de tweede etappe te lopen van de vierdaagse van

Diever. Het was weer prachtig mooi weer. Rond 8:15 uur gingen we van start. Na 6 km was er een mobiele post, daar zijn we rond 9:30 uur aangekomen. Na wat omzwervingen kwamen wij via Lhee op de Dwingeloose heide, heel mooi. Kees ging weer als vanouds. Wij waren rond 14:50 uur binnen.

Het was een mooi parkoers, met minder bos dan donderdag. Nu heerlijk uitrusten en eten en heerlijk slapen. Morgen gezond weer op.

Zaterdag 26 mei. Vanmorgen vroeg voor wij opstonden was het volop aan het regenen. Om 7:00 uur stonden wij op om de derde dag te wandelen. Wij gingen rond 8:15 uur van start bij het Dingspilhuus. Toen was het alweer droog en mooi wandelweer. Vandaag voert de tocht naar Uffelte en landgoed Rheebruggen. Ook een klein gehucht bij Diever. Veel mooie plekjes, het was vooral genieten. Wij gingen op ons gemak, maar toch snel. Bij de rust van restaurant Frederikshaven was het een kleine chaos. Tweemaal liepen wij verder, richting de mobiele post en door naar de laatste caférust. Rond 14:45 uur kwamen wij binnen. Vanavond was er in ons hotel de Walhof een heerlijk koud en warm buffet. Heerlijk nog wat nagenieten van een mooie dag en dan slapen.

Zondag 27 mei. De laatste dag van de vierdaagse van Diever. Vandaag gingen we rond 7:30 uur ontbijten en rond 8:00 uur zijn we gestart. Een beetje regen. Maar wij mogen niet mopperen. We hebben heel goed weer gehad en mooie parkoersen. Vandaag gingen we richting Vledder en naar Zorgvlied, waar bij een hotel en een stukje bos de rust was. Even pauze. Rond 12:00 uur waren we bij de mobiele post. Een mooi stukje, nu nog 10 km zo ongeveer. Bij de Oude Willem is het ook leuk. Dan nog 6 km. De laatste etappe ging ook perfect. Vandaag waren wij om 14:50 uur binnen.

We hadden een mooie tijd. En ook heel mooi weer.

Ik ga afsluiten met een groet van de globetrotters.
Tot in Nijmegen en Geldrop en Vilt,

-Kees en Inge Mol-van Egmond-
foto: Henri Floor

Eerste Kennedymars in Zeeland in combinatie met oude nachttocht

Op zondag 3 juni vond in Zeeland de eerste Kennedymars plaats. De al jarenlang bestaande nachttocht van Bergen op Zoom naar Vlissingen (75 km) was uitgebreid met een 80 km-tocht. Dit mede naar aanleiding van verzoeken van diverse zogeheten 'Kennedywalkers'.

Zo vertrokken om precies middernacht onder schitterende weersomstandigheden 78 wandelaars: 56 deelnemers voor de Kennedymars en 22 op de 'oude' afstand van 75 kilometer.

Na de start in Bergen op Zoom wandelde men via Krabbendijke en Kruiningen naar de verplichte caférust in Hansweert, waar men voorzien werd van broodjes. Hier sloten zich nog 22 wandelaars aan voor de laatste 45 kilometer, waarmee het totaal op 100 deelnemers was gekomen.

Hier bleek ook dat de starttijd van 12 uur 's nachts het grote voordeel heeft dat je al weer vrij gauw bij daglicht loopt. Vanuit Hansweert, waar het dus inmiddels weer licht was geworden, kwam men via 's-Gravenpolder in 's-Heerenhoek. Daar was de tweede caférust gepland.

De derde en laatste etappe ging via Nieuwdorp en Ritthem naar Souburg, waar de Kennedylopers een extra lus kregen van 5 km langs het Kanaal door Walcheren. Vandaar was het nog maar 2 km naar de finish. In de sportkantine van Zeeland Sport konden de deelnemers op adem komen.

Al met al kon men deze nachttocht, met het debuut van de Kennedymars, zeer geslaagd noemen. Dat was mede te danken aan de vele vrijwilligers onderweg die een uitstekende verzorging boden. Maar liefst 13 verzorgingsposten waren er naast de twee genoemde caférusten in het parcours opgenomen om het de wandelaars naar de zin te maken.

Zowel de 75 km nachttocht als de Kennedymars zijn dan ook zeer zeker voor herhaling vatbaar. Een goede verzorging, uitstekende bepijling, goede voorzieningen op de caférusten, douches na afloop en – zoals 'meestal' in Zeeland – gunstige weersomstandigheden hebben hier hun positieve steentjes aan bijgedragen.

Jammer dat er wat weinig OLAT-leden aanwezig waren; althans diegenen ik geacht word te kennen. Er zullen er vast meer aanwezig zijn geweest, maar ik ben alleen Mart Douven tegengekomen. Misschien volgend jaar...?

-Theo Klanke-
Vlissingen

Twee laatbloeiers bij de Rooise wandelingen

Laatbloeiers in de wandelsport. Zo mag je Lydia del Prado en haar schoonzus Carmen Mulders wel noemen. Allebei zijn ze de pensioengerechtigde leeftijd gepasseerd en nooit in hun leven deden ze aan sport – het gymclubje van Carmen daargelaten. Totdat ze de dinsdagwandelingen in Sint-Oedenrode ontdekten. Carmen werd er het eerste door gegrepen en een paar maanden later was ook Lydia ‘verkoch’t. Sindsdien slaan ze in principe geen week over en tuffen ze gezellig samen op en neer vanuit Eindhoven. „Leuk gezelschap, een hartelijke sfeer, dat stimuleert enorm.” Dat je fit blijft van wandelen is intussen mooi meegenomen.

Links Lydia, rechts Carmen in de fleurige en bijna tropisch aandoende bloementuin van Lydia

Het pittige wandeltempo in de Rooise groep kunnen ze met gemak aan, ook al zijn ze het lopen van huis uit niet erg gewend. „Het gaat nu al makkelijker dan in het begin. Eigenlijk zijn er op de dinsdagwandelingen drie groepjes. Een aantal deelnemers is na de start meteen uit het zicht verdwenen. Er is ook een groepje achterblijvers. En wij zitten in de middenmoot.”

Binnen die groep lopen ze meestal met z'n tweetjes en ze babbelen dan heel wat af. Lydia komt sneller vooruit dan Carmen, die soms een halve pas achterop raakt. „Maar dan praten we nog steeds wel met elkaar, hoor!” lacht Carmen. „Als je loopt te praten gaat het ongemerkt zó snel. Dan zeggen we weleens tegen elkaar: ‘Hè? Zijn we al hier?’”

Samen liepen ze dit jaar ook de Rooise avondvierdaagse, 10 km in een straf tempo, want ze haalden tegen het eind de kinderen van de 5 km nog in. Carmen laat Lydia haar aandenken aan dit evenement zien: een paar blauwe tenen. Normaal draagt ze stevige berg-

schoenen, ooit aangeschaft in Genève toen ze daar bij haar zoon logeerde. „Die schoenen zijn wel zwaar, maar ze geven mijn enkels meer steun en hebben ook veel ruimte voor de tenen. Maar op de avondvierdaagse had ik toevallig andere schoenen aan.”

Haar zoon komt binnenkort over uit Zwitserland om de Kennedymars van Someren te lopen. Met trainingstochten van 40 km – „maar wel op en af, hoor” – moet dat geen probleem zijn. Verder zijn er geen wandelaars in de familie.

Stok achter de deur

Carmen vertelt hoe ze met OLAT in contact raakte. „Met een vriendin was ik in 2006 gaan proefwandelen. We deden de Molex Walk, die altijd half juni in de buurt van de Eindhovense luchthaven wordt gehouden. Je hoort er alle talen, want de organisator is een groot internationaal bedrijf. Die eerste tocht beviel meteen heel goed. Nou is mijn vriendin al heel lang lid van OLAT, ze zit in de groep van het Wandelen op

Dinsdag. Maar dat trok me niet zo aan, omdat dit tochten zijn van 20 km of meer. Dat vond ik veel te veel – zeker om mee te beginnen. Ook dat je telkens in een andere plaatst start, vind ik niet fijn. Toen heeft zij me allerlei boekjes gegeven en een OLAT Nieuws, en daar zag ik het staan: precies wat ik zocht! Het is zó heerlijk dat het in Sint-Oedenrode altijd vijf dezelfde startlocaties zijn. Op den duur rijd je er blindelings naartoe. En het is hier bovendien elke week.”

Tegen Lydia: „En toen heb ik jou enthousiast gemaakt.” Lydia: „Ik ben van haar afhankelijk, zij is de chauffeur.” Carmen: „Als je in een groep wandelt, heb je een extra stok achter de deur. Het voelt toch als een soort verplichting.” Lydia: „Nou, als je ‘n keer niet wilt, moet je het gewoon zeggen hoor!” Carmen: „Ik heb nog nooit tegenzin gehad.” Lydia: „We hebben toch ook zo geboft! Het was bijna altijd droog weer.” Carmen: „Ja, de weergoden zijn ons goed gezind.” En dan kijken ze allebei heel vrolijk.

„Weet je nog die keer dat jij bijna in de sloot gevallen bent?” vraagt Lydia. Dat weet Carmen nog wel. Onder een graspol bleek een gat in de grond te zitten, waardoor ze ten val kwam en bijna het water in rolde. Lydia: „Ik schrok me dóód!” Maar normaal verloopt een wandeling zonder incidenten, genieten ze volop van de mooie natuur en schuiven ze na afloop gezellig aan in het startcafé; even bijkomen met een kopje koffie.

Oost en west

In de familie Del Prado komt het hele koloniale verleden van Nederland samen. Lydia is geboren op Java; ze woonde tot haar 19e in Bandung en herinnert zich nog goed hoe ze met de padvinderij door de sawa's liep. „Die dijkjes tussen de rijstvelden zijn heel smal, en als je eraf viel was je helemaal zwart van de modder.” Als schoolmeisje heeft ze veel moeten fietsen. „Heuvel op, heuvel af. Daar kreeg ik dikke kuiten van. Mijn broer plaagde me ermee, ‘Kuitie’ noemde hij mij.” Het zou best kunnen dat ze daarom zo'n hekel heeft aan fietsen. Carmen komt uit de binnenlanden van Suriname, waar haar Portugese voor-

vaderen vermoedelijk ooit via Brazilië verzeild zijn geraakt. „We woonden in Moengo, de bauxietstad. Nu is er niks meer van over, maar toen kon je het een beetje vergelijken met Philipsdorp. Het was een hechte gemeenschap, en omdat de Amerikanen er de topfuncties hadden was er ook veel luxe.” Maar doorstuderen kon je er niet en daarom vertrok Carmen naar Nederland om haar hoofdakke als onderwijzeres te halen. Haar broer was hier al.

Het vertrek van Lydia uit Indonesië was daarentegen ongepland en onvrijwillig. Zij arriveerde hier kort na de Tweede Wereldoorlog, die ze gedeeltelijk had doorgebracht in Jappenkampen. „In Nederland woonden we de eerste tijd met z'n vieren op één kamer, in Valkenburg.”

Later verhuisde ze naar Leende en ging werken bij DAF, tot ze bij haar huwelijk verplicht ontslag kreeg – dat ging toen zo. Carmen verruilde als herintredende moeder het onderwijs voor het kinderdagverblijf, en doet nu via Humanitas vrijwilligerswerk bij gezinnen die het moeilijk hebben. Ze is een kei met kinderen, zegt haar schoonzus; een natuurtalent. „En ze kan ook

héél goed handwerken.” Ook op andere vlakken is Carmen actief, onder meer als kosten.

Lydia is intussen alweer bijna 50 jaar getrouwd met Johan del Prado, de broer van Carmen. De symbiose van oost en west komt goed tot uitdrukking in haar kookkunst, want behalve de Indonesische keuken heeft ze zich ook die van Suriname eigen gemaakt. „Je hebt daar veel bevolkingsgroepen: hindoestanen, Javanen, creolen, Chinezen... En indianen natuurlijk. Die hebben allemaal een eigen keuken. Onze kinderen zijn vooral gek op bosneger-eten.”

„En weet je wat ook zo leuk is: als we dinsdag thuis komen van het wandelen, mag ik altijd met Lydia mee-eten. Dat is heel lief”, zegt Carmen, die nog niet zo lang weduwe is. Vroeger – zeker toen ze allebei nog hun kinderen thuis hadden wonen – troffen de schoonzusjes elkaar voornamelijk op verjaardagen. Nu zijn de familiebanden aangehaald, en daaraan dragen de wekelijkse wandeltochten in Sint-Oedenrode zeker een steentje bij.

-Mirjam Kies-
Tekst en foto

Wandelen op Dinsdag

Landgoed Gorp en Roovert

Op dinsdag 5 juni starten we om 10.00uur vanaf het Vrijthof in Hilvarenbeek. Het is mooi weer en we lopen langs Plein 40-45, en via Groot Loo komen we bij de Molenbossen. Deze bossen steken we door en via Haneven komen we bij het riviertje 'Roovertse Ley'. Deze beek volgen we tot Gorp, waar we even bijkomen en genieten van de warande en het kasteeltje.

Het is aan Cornelis Bres uit Tilburg te danken, dat Gorp bereikbaar werd door middel van een dijk tussen Goirle en Gorp.

We wandelen via de Paradijsbrug verder naar de Poppelse weg, waar we bij 'Den Overkant' een uurtje neerstrijken voor thee of koffie of soepje of nog iets anders.

We vervolgen onze weg in de bossen via een mooie beukenlaan. We komen weer bij de Paradijsbrug, maar nu gaan we voorlangs de Ley, naar het monument '40-45'. Hier blijven we even bij stilstaan. Dan komen we bij de grens en we lopen even België in, waar bij een kapelleke een mooie picknickplek is gelegen.

Na de appeltjespauze gaan we via landgoed Oranjebond weer terug naar het Vrijthof.

We hebben ongeveer 22 km gelopen en het weer was perfect.

Groeten
-Antoinet Gooren-

UIT DE MEDIA

Wandelen met sterren

Sinuta Williams: als U deze naam leest zal er echt geen belletje bij U gaan rinkelen. Misschien denkt U wel dat het een jonger zusje is van de tennissussen Williams. Maar we hebben het hier over een Amerikaanse astronoute, die op 10 december vorig jaar met het ruimteveer Discovery naar het Internationale Ruimtestation (ISS) werd gebracht. Een van de belangrijkste activiteiten die zij daar uitvoert, is wandelen. Zij is recordhoudster op het gebied van ruimtewandelingen. Zij verliet het ruimtestation vier keer en verbleef in totaal 29 uur en 17 minuten buiten het ISS.

Bron: Dag (gratis krant), 8 juni 2007

Digitale wandelingen van station tot station

Naast de bekende NS-routes worden nu ook via de website Tweevoeter.nl wandelingen van station tot station aangeboden.

De beschrijvingen van de tochten zijn simpelweg van internet te downloaden en zijn tevens voorzien van achtergrondinformatie plus een kaartje waarop de route is ingetekend. Bij het ontwerp van de kaart is erop gelet dat mensen de informatie ook in zwart-wit kunnen uitprinten zonder dat de leesbaarheid eronder te lijden heeft.

Het downloaden geschiedt door het bellen van een 0900-nummer. Daarna toetst men een cijfercode in die toegang geeft tot de gewenste wandeltocht. De kosten (€1,30 per route) worden eenvoudig via de eigen telefoonrekening geïnd, dus een creditcard of het afsluiten van een abonnement is niet nodig. De transactie verloopt hierdoor veilig en anoniem.

De eerste vier digitale wandelroutes (bij Arnhem, Gouda, Twello en Hilversum) zijn sinds juni verkrijgbaar; op termijn volgen er meer. Ze worden gemaakt door professionele routebouwers. Wie er snel bij is, kan de Mariëndaal-route (11 km) bij Arnhem en Wolfheze nog gratis downloaden. Op tweevoeter.nl is alle informatie te vinden.

Bron: tweevoeter.nl

Derde editie zeer geslaagd

Feestelijk slot Rooise avondvierdaagse

„Ik woon al mijn hele leven in Sint-Oedenrode, maar pas sinds ik bij OLAT ben gaan wandelen heb ik ontdekt hoe mooi de omgeving hier is. En je komt op de kleinste paadjes”, zegt Ardie van Bakel. Maar op deze vrijdagavond wandelt ze niet; nee, ze staat met emmers vol rode rozen de deelnemers aan de Rooise avondvierdaagse op te wachten, kort voor de finish in café Oud Rooy. Samen met medevrijwilligster Liny Clijssen heeft Ardie de afgelopen uurtjes al voor heel wat blij en verraste gezichten gezorgd.

Na een tegenvallende opkomst in 2006, kan deze derde editie de geschiedenis in als zeer geslaagd. Er was dit jaar dan ook geen concurrentie van avondvierdaagsen in de direct aangrenzende gemeenten. Op de startlocaties in Nijnsel en Boskant meldden zich telkens 323 wandelaars, de derde dag in Olland kwamen er 312 en de laatste avond in hartje Sint-Oedenrode altijd nog 293, wat het totaal op 1251 brengt. Mede met dank aan het mooie weer; alleen op vrijdag vallen de voorspelde onweersbuien – en dat pas na een uur of acht. Het gros van de lopers op de 5 en 10 kilometer is dan allang binnen.

Pal naast het café zorgt blaaskapel de Neultuuters voor de vrolijke noot en op het volle terras draaft het personeel van Oud Rooy af en aan, terwijl menige trotse opa in de weer is met foto- of filmcamera. Voor de Rooise avondvierdaagse is dit jaar actief gelobbyd op de basisscholen in de regio, en dat heeft duidelijk vruchten afgeworpen want in tegenstelling tot vorig jaar lopen er nu heel wat jonge kinderen mee. En dat met zichtbaar plezier. Soms is het meer ravotten dan wandelen.

Onderweg staan bovendien allerlei leukere versnaperingen te wachten op de verzorgingsposten. Marinus en Leny van Roosmalen tonen zich hier een geolied team: hij doet de bevoorrading, zij zorgt samen met andere vrijwilligers dat geen wandelaar iets tekort komt.

Onder de brede luifel van van Oud Rooy hebben Johan van Bakel, Betsie van Mil

en Annie van Langen zich geïnstalleerd achter een paar tafels. Aan de andere kant verdringen zich de schoolkinderen. Die komen bijna handen tekort, want behalve een roos ontvangen zij van OLAT een oorkonde, stickers en een zak chips en – als ze minstens drie avonden hebben meegedaan – ook nog een medaille. Iedereen wordt door Betsie en Annie persoonlijk gefeliciteerd, terwijl Johan zich ontfermt over stapels gele, rode en blauwe kaartjes (voor 5, 10 of 15 km) en prijsvraagformulieren. Elke dag konden kinderen zo'n formulier meenemen met opdrachten voor onderweg; de prijsuitreiking volgt later. Nog een hele uitzoekerij!

Maar de Rooise avondvierdaagse is er net

zo goed voor volwassenen en ook die zijn dit jaar massaal op de been. De meeste deelnemers komen uit het dorp zelf of uit de buurgemeenten. Maar er zijn bij-

voorbeeld ook wandelaars uit Middelbeers die al zo vaak de avondvierdaagse in Oirschot gelopen hebben dat Sint-Oedenrode voor hen een welkome afwis-

seling is. Onder hen de heer F. Fens, die met zijn 84 jaar de oudste deelnemer is. De allerjongste werd geleverd door de familie Gottlieb, die het parkoers van 5 km aflegde met een baby in de kinderwagen en Susan van 3 aan de hand.

Voor OLAT-lid Anja van Kempen is de viermaal 15 kilometer zoiets als een blokje om. Ze woont lekker dichtbij en komt op de fiets. Eveneens uit Sint-Oedenrode is het echtpaar Jan en Martha Rodenburg, 76 en 73 jaar oud, nog reuze vitaal en een half mensenleven al samen aan het wandelen. Begin juni passeerden ze de 26.000 kilometer. „Alweer een speldje”, zegt Jan hoofdschuddend. Zou er nog wel plaats zijn op het kleed van anderhalve vierkante meter dat Martha speciaal hiervoor heeft gemaakt? En wat moet je eigenlijk met al die speldjes, behalve meenemen in het graf. Zijn bespiegelingen gaan ten onder in de drukte op het terras.

Als na half negen de derde lichter wandelaars binnenkomt, zit het er bijna op voor de mensen van het startbureau en al die anderen die heel hard hebben gewerkt om deze Rooise avondvierdaagse tot een succes te maken. Met zijn mooie en afwisselende routes, duidelijk beschreven en uitgepijld, de goede verzorging en de gezellige sfeer was het ook weer een ècht OLAT-evenement.

-Mirjam Kies-

Meer foto's zijn te zien en te bestellen op www.mooirooi.nl

En nog meer foto's: www.wandel-olat.org
Klik op OLAT Nieuws web-editie en dan op Rooise avond4daagse.

Volop genoten op de Ronde van Zuid-Limburg

Van 12 t/m 14 mei 2007 werd de Ronde van Zuid-Limburg georganiseerd vanuit Heerlen. Het had de voorgaande nacht veel geregend, maar voor de start was het droog en scheen de zon. Om 8.45 uur werd de wandeltocht geopend met een korte toespraak. Het begin luidde: "Wij heten u hartelijk welkom op deze zonnige dag. Moge het de rest van de dag net zo zonnig blijven." Maar er was regenachtig weer voorspeld.

De route liep deze dag globaal tegengesteld ten opzicht van het voorgaande jaar. Als eerste liepen we naar de Oliemolen. Het leek alsof deze wat in verval was, want er zat niet veel witte verf meer op de muren. We bleven de Caumerbeek een tijdlang volgen. Aan de oostzijde van Heerlen, waar eerst een flinke open ruimte was tussen de bebouwing, werd nu een nieuwe weg aangelegd. We moesten hier dan ook een omweg maken ten opzichte van voorgaande jaren.

Daarna zetten we koers naar de berg Strijthagen. In de loop der jaren dat we hier langs kwamen hebben we de nodige veranderingen gezien. Aanvankelijk was hier een skibaan. Later werd deze overdekt. Nu waren ze bezig om er een trap tegenaan te leggen. De afwerking was nog niet klaar, maar wij hebben de 337 treden uitgeprobeerd. Bovenaan was het eindpunt van de overdekte skibaan; door het glas zagen we sneeuw liggen. Hier was ook het eindpunt van een stoeltjeslift en we zagen verschillende skiërs. Daarna liepen we naar het hoogste punt van Strijthagen en hadden hier vandaan een wijds uitzicht.

We daalden de trap weer af en vervolgden ons pad naar kasteel Strijthagen met de visvijvers ervoor. Bij de gelijknamige watermolen was op 7,4 km de eer-

ste verzorgingspost. Na een kommetje tomatensoep vervolgden we ons pad.

We staken de Dentgenbachstraat over en zetten nu koers naar het stuwmeer Cranenweier. We passeerden de zuiveringsinstallatie van Kerkrade. Aan het eind van het stuwmeer lag kasteel Erenstein. Aan de achterkant waren bomen weggehaald, waardoor je nu mooie foto's kon maken. We hielden een rust op een bankje met leuning. Het was nat, maar we hadden onze regenkleding nog aan. Deze ging uit toen we verder gingen, langs de oostkant van het stuwmeer. We volgden de Anstelbeek, staken de N299 4-baans

verkeersweg over en kwamen daarop in buurtschap Vink. Spoedig verlieten we dit buurtschap weer en volgden de N299 parallel. Door een heuvelachtig bossparkoers zette we koers naar Eygelshoven. Daarbij kwamen we nog langs

een boom met mooie paddestoelen.

Na de rust bij basisschool De Schatkist op 13,7 km verlieten we Eygelshoven weer. We liepen nu onder de N299 door en volgden daarop de niet geëlektrificeerde spoorlijn van Herzogenrath (Duitsland) naar Landgraaf. Na het Eikenbosch kregen we uitzicht op station Landgraaf. Door Nieuwenhagen werd nu koers gezet naar de verzorgingswaggen op parkeerplaats Grote Heiweg, op de Brunsummerheide. We bereikten deze post in de stromende regen. Zowel de partytent van de verzorgers als die van de wandelaars stond helemaal vol en niemand stond erbuiten. Ook hier namen we tomatensoep.

Wat later hadden we een waar panorama over de Schievers- en Brunsummerheide. Bij een bankje met leuning hielden we nog een rust; op de verzorgingsposten hebben de banken geen leuning. Over een heuvel liepen we

naar de Rode Beek. Voor de beek bleven we onder de bladeren van een grote eikenboom schuilen tegen de regen, samen met vier dames. Toen de regen was opgehouden vervolgden we ons pad en staken via een bruggetje de Rode Beek over. Over een mul zandpad werd koers gezet naar het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten. Hier was een laatste rustmogelijkheid.

Even voorbij buurtschap Heihoven kwamen we nog langs een grote zandgroeve. Na nog een beekje, vijvers en een kerk werd de finish bereikt. De officiële afstand bedroeg 30,2 km. We waren op 9.15 uur gestart en om 16 uur gefinisht.

Op zondag 13 mei 2007 was de start officieel vanaf 8 uur. Maar net als op de eerste wandeldag kon een kwartier eerder gestart worden. We verlieten startlocatie De Spuiklep. Nadat we onder de

N281 waren doorgelopen, liepen we tot even voor de Eikendermolen. We volgden een fietspad en staken tweemaal een dubbele verkeersweg over. Voor een vijver was bij een watermolen een aantal oude bomen omgekapt. Daardoor was de molen wel beter zichtbaar geworden.

Verderop kwamen we langs Huijs de Dohm. Na het Welterhof liepen we op de Daelsweg (genoemd naar Huize

We verlieten de Bernardushoeve weer. We liepen hier vlak langs Trintelen en bij hoeve Vogelzang liepen we door weilanden naar Bulkemsbroek. Op weg naar Baneheide stond een zitbank langs de kant van het pad. Ik hield hier een rustpauze. Even later kwam Coos eraan. Net toen we samen op het bankje zaten kwam de internetfotograaf van Wandelmee uit het Veluwe plaatsje Epe aangelopen. Hij had direct door

uitgereikt. In Rott waren talrijke fraaie vakwerkhuzen, maar vanwege de regen maakten we hier geen foto's.

Nu dwaalden we een tijd lang door het Elzetter bos, in de buurt van de grindgroeve Elzetterbos (geologisch monument). We kwamen uit bij restaurant/camping De Rozenhof. Hier was de grote rustpost, op 20,2 km. Na de rust volgden we een traject van de Mergelland ANWB-autoroute. Spoedig verlieten we deze asfaltweg weer. We kruisten de heenroute naar de grote rust en volgden de rand van het Elzetterbos. Over ons smalle pad lag op een gegeven moment een omgewaaide boom, waar we maar met moeite omheen konden lopen. Bij Huize Emmaus hoorden we van wandelaars dat dit huis door de nieuwe eigenaar werd verbouwd. Het was gekocht voor 4 ton, maar de renovatie zou ook een flinke duit kosten.

We liepen om buurtschap Bommerig heen en staken de Klitserbeek over. Ruim voor buurtschap Helle sloegen we weer af, om vervolgens door het Geuldal naar Hurpesch te lopen, waarbij we weer langs verschillende vakwerkhui-

Dael) onder de snelweg A76 door. Nu betraden we het heuvelachtige natuurreservaat Putberg. Bij voormalige kalkovens sloegen we een smal pad in dat tussen weilanden doorliep, terug naar de Daelsweg. Deze weg volgden we nu verder tot aan Ubachsberg en we herkenden een deel van het Pelgrimspad. Een ezel in een weilandje stond er nog steeds (of weer). We verlieten Ubachsberg weer en bestegen nu een berg waarvan de top de naam Vrouwenheide droeg.

Op weg hierheen hadden we verschillende keren fraaie panorama's op Ubachsberg. Bij de hardsteen die op Vrouwenheide staat bevonden we ons op een hoogte van 217,75 meter. Langs de molen bereikten we op 8 km een rustmogelijkheid in de Bernardushoeve te Mingersborg-Ubachsberg. Bij het naastgelegen kapelletje stak Coos nog een kaarsje op.

dat dit een uniek moment was. Want Coos en ik lopen vaak niet samen. En als we dan ook nog eens samen op een bankje zitten is dat heel bijzonder. Hij nam daarom snel een foto van ons.

In het volgende doorkomstgehucht, Baneheide, sloegen we voor het centrum al weer af. Het laatste traject naar Nyswiller voerde over een smal pad; met leuning, omdat de grond ernaast vrij steil naar beneden liep. Op 13,4 km was in Nyswiller een verzorgingspost. We liepen nu in de richting van Vijlen, maar kwamen niet in de plaats zelf. Na buurtschap Hilleshagen staken we de Melchelder- of Lombergebeek over en kwamen daarop door Mellechet. Het was inmiddels wat begonnen te regenen. Vlak voor buurtschap Rott was de splitsing met de 30 km. Voor deze afstand wordt geen reclame gemaakt; hij is in principe alleen bestemd voor 65-plussers. Hier kregen we ook een appel

zen kwamen. Daarna werd Mechelen bereikt. Dit keer liepen we door het centrum en langs een kerk. Opnieuw staken we de Lombergebeek over; deze ontspringt in Vijlen en mondt in Mechelen uit in de Geul.

Langs de westkant van buurtschap Hilleshagen staken we de weg van Mechelen naar Vijlen over. In Wahlwiller staken we de N278 (Gulpen-Vaals) over en op 28 km werd weer een verzorgingspost bereikt. Vlak daarna stond in de voortuin van een huis een grote foto van een baby (Jaro) met een oudere zus. We staken de Seizerbeek over. Bij hoeve de Hofkamer liepen we over de flanken van de Kruisberg en kregen fraaie panorama's over Wahl- en Nyswiller. Op weg naar Overeys hoorden we het gefluit van de stoomtrein, die hier over een niet geëlektrificeerde éénsporige spoorlijn rijdt. De stoomtrein zelf zagen we helaas niet. →

→ Even voorbij het centrum van Overeys bereikten we de Kromhagerhoeve. Hier konden we bouillon of citroenthee krijgen.

Via buurtschap Trintelen werd Mingersberg weer bereikt en eveneens de Bernardushoeve. Daarna liepen we naar het centrum van Ubachsberg. Aan de rand van het dorp passeerden we wijngoed Fromberg. We kwamen nog langs natuureservaat Kunderberg en via buurtschap Kunderheem bereikten we de snelweg A79 en even later Kunrade. Opnieuw liepen we onder een snelweg door; ditmaal de A76. Op een driesprong sloegen we rechtsaf bij de 'Eik van Terworm'.

Na de Eikendermolen werden de laatste meters afgelegd over hetzelfde traject als de heenroute. De totale officiële afstand bedroeg 39,1 km.

Maandag 14 mei 2007 was de laatste wandeldag van deze 3-daagse. In tegenstelling tot voorgaande jaren werden we nu niet per trein, maar met de bus naar station Valkenburg vervoerd, want tegenwoordig heeft vervoerder

Veolia hier het heft in handen.

In Valkenburg doken we eerst een hotel-café-restaurant in voor een kopje koffie. Maar om kwart over acht begaven we ons dan op pad. Door we wijk Stoepert verlieten we Valkenburg. We staken de snelweg A79 over en bereikten het Ravenbosch. Door dit geaccidenteerde terrein passeerden we een paar meertjes. Nabij hoeve Holswick volgden we een stukje de asfaltweg naar Groot Haasdal. Daarna betraden we door een soort rozenpoort een oude joodse begraafplaats. Er stonden hier vier grote zuilen of grafstenen met Hebreeuwse opschriften.

In het Kloosterbos liep toepasselijk de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella. We kregen uitzicht op zowel kasteel Geulzicht als de kerk van Berg en Terblijt. Nadat we onder de A79 door waren gelopen, bereikten we de spoorlijn en even later ook de N587 in

Houthem. Op 8 km was de eerste verzorgingspost.

Nu zetten we koers naar het plaatsje St. Gerlach. We kwamen langs een kapelletje op een driesprong van asfaltwegen. We brachten een bezoek aan de Sint Gerlachuskerk, die enige jaren tevoren is gerenoveerd en er van binnen haast betoverend mooi uit ziet.

Na deze kerk kwamen we langs het 5-sterrenhotel Kasteel Sint Gerlach. Nu was natuurgebied Ingendael aan de beurt voor onze wandeling. We legden een paard met haar veulen vast op de gevoelige plaat. Vlak voor de watermolen bij kasteel Geulzicht sloegen we af en volgden de Geul naar Valkenburg. Bij café Tivoli ging het zandpad over in een asfaltweg. Daarna kwamen we langs de voormalige brouwerij Brand. Op een omheind terrein stonden nog talloze kratten van dit biermerk. In het centrum van Valkenburg konden we zelf een rustplaats uitkiezen uit de talloze cafeetjes die Valkenburg herbergt. Na de kasteelruïne was bij de Fluweelengrot de controle. Kort hierna troffen we een organisatielid. 's Ochtends bij

het instappen had een ander organisatielid over hem gezegd: "Die man is 83 jaar." We besloten aan hem te vragen of dit waar was. Hij ontkende, maar voegde eraan toe dat hij 84 jaar oud was.

Buiten Valkenburg daalde ons pad aanvankelijk vrij steil het Biebos in. Na een afdaling volgt vaak weer een stijging, en dat was nu ook weer het geval. Nabij Oud Valkenburg kwamen we langs een gerenoveerd kapelletje. Daarna kruisten we de doorgaande weg en kwamen bij kasteel Schaloen. Hier hadden we uitzicht op kasteel Genhoes. Over een wit bruggetje staken we de Geul over en voor de beroemde 'drie beeldjes' sloegen we af. Door bosgebied bereikten we daarop kapel De Kluis; deze was recentelijk wit geverfd. Ook de veertien staties waren in de verf gezet en elke afbeelding was opnieuw geschilderd. Langs een bungalowpark werd koers gezet naar Walem-Zuid. Buiten Walem

volgde nog een steile klim. Nabij het Krekelbos kwamen we uit bij de weg naar Koulen. Vervolgens liepen we door Termeer, alvorens op 21 km het sportterrein in Klimmen te bereiken. Daar stond op 21 km de verzorgingspost. De soep was inmiddels op en we besloten onze resterende consumptiebonnen te besteden aan melk.

Door Craubeek, met een kapelletje in het centrum, werd koers gezet naar Barrier. Hier liepen we weer onder de A79 door. Nu was er een parkoerswijziging. Oorspronkelijk zouden we over een zandweg lopen en verderop langs een sloot. Maar een boer had een deel van het pad omgeploegd en het pad langs de sloot was vrijwel geheel dichtgegroeid zodat wandelaars in korte broek hier hun benen zouden kunnen openhalen aan prikkelpflanzen. Wij weten dat zo goed omdat we besloten hadden om toch de oude route te lopen; de omleiding was toch zeker een halve kilometer langer.

Vervolgens passeerden we kasteel Haeren. In Voerendaal liepen we langs vijvers en door winkelcentrum Furenthe-

la. Na de plaatselijke kerk doemde kasteel Cortenbach op. Na het Cortenbacher bos liepen we langs de spoorweg Valkenburg-Heerlen en staken de A79 over. De brug over deze snelweg was tevens een ecoduct.

Bij kasteel Ter Worm gingen we nog even van de route af. We bekeken de voorkant van het kasteel en ook de binnenplaats en de Oranjerie. De totale officiële dagafstand bedroeg 29,3 km. Het was de hele dag droog gebleven. 's Ochtends was het onbewolkt, later werd het wat bewolkt. Mede door de wind werd het niet echt warm. De jas bleef dan ook aan.

Bij deze willen we de organisatie hartelijk danken. We hebben weer met volle teugen genoten van deze drie wandeldagen. Hopelijk zijn we van 17 t/m 19 mei 2008 weer van de partij.

-Henri Floor & Coos Verburg-

Vier dagen Chantonnay: een aanrader

Wandelvrienden! Vandaag een stukje over onze eerste wandeltrip in de Vendée, omgeving Nantes. We hadden ons aangemeld bij Huib Bavelaar, een kennis van onze WS-78 tochten en schoolmeester in Schoonhoven. Ook de eerste keer dat we bij hem boekten. Perfect. En dat blijkt wel uit het grote aantal deelnemers. Huib had twee touringcars nodig om het hele spul over te krijgen.

Donderdagavond 23.30 uur, ons vertrek vanaf Arnhem Centraal; vrijdag rond 12.00 uur over. De organisatie was ten tijde van onze aankomst druk bezig het feestterrein op te bouwen. Een groot grasveld hartje Chantonnay. Wij hadden onze overnachtingen in Le Boupère, een plaatsje 12 km daar vandaan. Een vriendelijke herbergier, Joel genaamd. Samen met vrouw Sylvie verzorgden zij elke ochtend een perfect buffet.

In de eerste bus vertrokken dagelijks zo'n 25 deelnemers naar de start. Aangevuld met wat 21 km wandelaars. De rest volgde later. Vanaf Chantonnay een half uurtje tuffen.

En dan los. Als een postduif terug naar de stad. Met een prima verzorging. Elke dag een bekertje wijn met een gevuld stuk stokbrood als uitsmijter. We hebben alle windrichtingen belopen. Wijzelf kozen voor drie dagen 43 km/dag en de laatste dag 28 km. Dan hadden we de vierde dag nog even tijd om Chantonnay echt te ontdekken. Maar ook de festiviteiten op het grasveld te bekijken. Er een beetje een Frans gevoel krijgen. Eens wat anders dan alleen het Franse heuvelland.

Dit zou zó een broertje kunnen zijn van de mooiste vierdaagse van Nederland: die van Vilt. Chantonnay, een

aanrader, mensen. Alhoewel het niet moet regenen. De laatste dag was dan ook heftig. De hele ochtend regen. Verstand op nul. Gewoon gaan. Kleien naar boven en kleien naar beneden. Zigzaggend langs de heuvelranden. In 5 cm water lopend, naast het water van een meer. Water voor water. Bijna geen oever meer te zien. Enkele lussen werden door de organisatie dichtgegooid.

Ja, dan is het heftig. Veel ouderen op de 12 of 21 km pakten dan ook op deze laatste dag, halverwege de route, de bus terug naar het finishterrein. Het was mooi geweest.

In de avonden hadden we op onze hotellocatie een prima maaltijd voor 17 euro de man. Met onbeperkt wijn drinken. Wijn in de kan, gezelligheid voor de man. Onze herbergier Joel was een meester in het entertainen. En dat kan je dan ook met een groep van 80 man. De vierde dag hebben we na terugkomst nog even kunnen douchen. Primitief, dat wel. En na een maaltijd bij de pizzeria rond 19.00 uur weer terug richting Nederland. Onderweg hebben we onze organisator, Huib Bavelaar, nog even in het zonnetje gezet voor al z'n regelwerk. Zonder meer grote klasse. Mijn pet echt af! Maandagochtend vervolgden wij vanuit Arnhem onze reis richting Grolle. Eerst bijslapen. Vanavond begint het normale leven weer. De gewone werkweek. Nu maar wachten op de Mesa.

- Marion en Ben-

Op springveren en met vleugeltjes door Spanje

Wandelaarster Mieke Raaijmakers-Centen zag op 9 juni haar grote wens in vervulling gaan: elf weken na haar vertrek uit Veghel stond ze op het plein voor de kathedraal van Santiago de Compostela. Proficiat! In ons vorige nummer volgden wij haar tot bijna aan de Spaanse grens. Met haar pelgrimstocht wilde zij zoveel mogelijk geld ophalen voor de stichting IMBA Children's Home, die in het straatarme Zimbabwe een kindertehuis draaiende houdt. Op de website miekecenten.waarbenjij.nu staat een uitgebreider verslag en ook alle informatie over Miekés sponsorproject. Maar nu eerst even terug naar het Franse Orthez, waar zij op 15 mei aankwam.

„De dag ervoor beleefden we onze aller-eerste Franse regendag”, meldt Mieke. „De hele dag liepen we in poncho, en aan het eind van de middag werden we nog even getrakteerd op een heuse plensbui. Tegen dit geweld waren mijn nieuwe goretex schoenen niet bestand!”

Drie dagen later zit ze met haar wandelgezellen Piet en Hanneke vlakbij de grens, in St. Jean Pied de Port. „Het is nu best druk met medepelgrims. Drie pelgrimswegen door Frankrijk komen in Ostabat bij elkaar: de wegen van Tours, Vézelay en Le Puy. Voor de afgelopen drie nachten hebben we voor het eerst onze overnachtingsadressen gereserveerd en

dat was maar goed ook!” Verder constateert Mieke dat er van alles wordt gedaan om de pelgrim op de Camino Francès te gerieven: trapjes op moeilijke stukken, goede bewegwijzering, verharde paden, bankjes en picknickplaatsen.

Het vele klimmen en dalen van de laatste dagen is een goede oefening voor de grote klim die nog komt: de Pyreneeën over. Het bergmassief is bij de oversteek op 19 mei nog steeds gehuld in nevel en mist. „Af en toe stijgen we boven het wolkendek uit en zien we de schapen en paarden op de berghellingen. Door de regen zijn de paden drassig en zwaar te begaan. De hele klim en afdaling hebben Piet en ik aan één stuk door gedaan. Stoppen of stilstaan had geen enkele zin, er was niets te zien.” Ook 20 mei was geen gemakkelijke dag: „Er viel een flinke bui en dan zijn de paden weer moeilijk te nemen en ga je onderuit!”

Vanaf 22 mei klaart het op. De avond erna wordt in Viana overnacht in een kamer met drie stapelbedden van drie etages hoog. Mieke belandt op een middelste bed en wordt die nacht van alle kanten uit de slaap gehouden door zware snurkers en andere ‘onprettige geluiden’. Ze is niet de enige die er last van heeft:

twee mannen leggen hun matras op de gang. Met lichte jaloezie bedenkt Mieke dat zij niet sterk genoeg is om haar matras te verslepen. Er zit dus niks anders op dan te wachten tot het licht wordt.

Om half zes kleedt ze zich aan, met die dag 38 km voor de boeg. Ondanks het slaapgebrek wordt het een heerlijke wandeldag, door de wijngaarden van de Rioja, een gebied met veel ooievaars. In de volgende etappeplaats wordt de verloren slaap ingehaald in een rustig hostel. „Het

enige wat we hoorden was het geklepper van een ooievaar op de kerktoeren, het uitzicht vanuit onze kamer.”

Onderweg bezoeken ze in Burgos de kathedraal, waar de bisschop op het middaguur net de mis opdraagt met ‘zeer veel assistentie’. Op 27 mei zit het gezelschap in Tardajos, met minder dan 500 kilometer af te leggen naar Santiago. Het weer is dan al een poosje duidelijk van slag, weinig zon, soms een straf windje, en dat duurt nog voort tot begin juni. Mieke noteert zelfs een extreem lage dagtemperatuur van rond de 12 graden. Maar voor de pelgrim is het juist ideaal wandelweer en dus schieten ze lekker op. Op de ‘meseta’, een grotendeels uit

akkers bestaande hoogvlakte, genieten ze van de prachtige vergezichten en de rust. Je hoort er enkel het gezang van de vogels.

Op 3 juni – Leon is dan al gepasseerd – maakt Mieke de klim naar de Cruz de Ferro (1504 meter). „Een prachtige bergwandeling, een van de indrukwekkendste gedeelten van de Camino de Santiago”, schrijft ze op haar weblog. „Sinds lang vervlogen tijden leggen pelgrims hier een steen of iets anders neer, als symbool van de last die ze met zich meedragen en waarvan ze zich kunnen bevrijden door hun pelgrimstocht naar Jakobus. Ook ik heb hier drie ‘lasten’ achtergelaten. Twee ervan zijn heel speciaal!”

Op 4 juni begint het echte aftellen: nog maar vijf dagen te gaan, vanuit Villafraanca del Bierzo waar intussen weer een normale temperatuur van 25 graden heerst. „Het lijkt wel of ik springveren onder mijn schoenen heb en vleugeltjes”, schrijft Mieke in het laatste gedeelte van haar webdagboek. Dat is ook goed te zien aan de reisverslagen: die worden steeds beknopter. Met zevenmijlslarzen springt Mieke over de dagen heen, met nog maar één doel voor ogen: de kathedraal van Santiago.

Op 9 juni staat ze er. En steekt meteen een kaarsje op voor haar overleden zwager Paul die altijd een speciaal plekje in haar hart zal hebben, en vele anderen die haar dierbaar zijn. Het zit erop. „Heel veel kilometers gelopen in 79 dagen. Heel veel speciale momenten en gebeurtenissen beleefd. Heel dankbaar, elke dag, dat ik deze tocht kon/mocht maken. En heel veel genoten”, is na een uitbundig ‘YES!!!’ haar eerste reactie.

Dan breekt de tijd aan om alles rustig te laten bezinken. En... te wachten tot op 11 juni het reisbureau open gaat voor de terugtocht naar Veghel.

-bewerking: Mirjam Kies-

Een wandeling met Jan Cortenbach

Zig-zag door Beijing

Links Ben van der Velden, in het midden Jan Cortenbach en rechts Loek Labout

Het is kwart voor tien, donderdag 31 mei 2007 als Jan Cortenbach en zijn vrouw Olga de auto parkeren onder het grootste station van Azië: station west Beijing. Ik kan de spanning niet meer aan en bel hem op. Er wordt niet opgenomen. Is er toch iets tussengekomen? Als directielid van een grote Nederlandse veevoederfabrikant is Jan verantwoordelijk voor de verkoop in heel Zuidoost-Azië. En soms gaan zaken wel eens voor plezier!

Even later belt hij zelf, ik herken een vertrouwde stem: „Hoi Ben, ik zag op mijn mobiel dat jij het was. Ik ben er binnen 10 minuten.” Vijf minuten later drukken wij elkaar lachend de hand. Ik had voor deze ontmoeting een OLAT-t-shirt aan gedaan. „Hoe lang is dat geleden, Jan?”

Eerst stel ik Jan voor aan de rest van ons gezelschap. Met 15 wandelaars hebben wij de zaterdag en zondag daarvoor deelgenomen aan de 2-daagse van Dalian, de grootste meerdaagse wandeltocht ter wereld. Jan woont al vijftien jaar in China, waarvan tien jaar in Beijing. Olga neemt al snel het initiatief en in een oogwenk zitten we in vier taxi's die ons naar de Tempel van de Hemel brengen. Het regent als we uitstappen. Als vliegen komen verkopers op ons af: „Umbrella? 40 Yuan!” Als ik een US-dollar laat zien is de deal snel rond. We betreden het immense complex midden in Peking en Olga vertelt: „Twee weken geleden stond hier alles nog in de steigers; je weet wel: Olympische Spelen.”

Wij spraken over de jaren van weleer, toen ik nog voorzitter van OLAT was. Jan was (als veelvuldig Nederlands kampioen op de 20 en 50 km) het paradepaardje van OLAT. En Jan vertelt: „Voor mijzelf is de 9:29 uur op de 100 km op de Worldcup in Lugano mijn beste prestatie ooit, en niet de 16de plaats op de 50 km (nèt niet binnen 4 uur) op de WK in Rome in 1987. Jammer dat ik in 1988 Goirle op 37 seconden na de Olympische limiet op de 50 KM niet haalde.” Nu doet de kampioen bijna een uur langer over de 50 KM-snelwandelen.

Het wordt tijd voor koffie. In China is dat incurant, eigenlijk een groot probleem en ook erg kostbaar. Maar als je tien jaar in Beijing woont, heb je op kantoor je eigen koffiemachine, en buiten de deur heeft Starbucks de oplossing. Na de koffie krijgt iedereen een uur de gelegenheid om inkopen te doen. Daarna gaan we per taxibusje (als Olga of Jan in het Chinees onderhandelen gaat dat perfect) naar de ‘hutongs’. We wandelen door authentieke straatjes, gebruiken er de lunch en maken nog wat foto's voor het OLAT-Nieuws.

Het wordt tijd om weer terug te gaan naar ons hotel. Tot volgend jaar? Als het aan mij en aan Jan ligt voor 100%. En kom je dan wandelen in Dalian, Jan?

-Ben van der Velden-

Mijn avonturen met Beer op het

Europese kustpad E9 (3)

-Marten Hogeweg-

Donderdag 27 april 2006

Hamburg -> Sachsenwald 34 km

Ik heb redelijk goed geslapen en na het ontbijt ga ik om tien over acht weer op pad. Het is zwaar bewolkt, maar droog. De stad is ook allang wakker en overall is het markt, veel ontbijt-café's en een drukte van belang. Ik hoef gelukkig maar twee straten door om in het park aan de 'Aussenalster' te komen. Op het fietspad richting centrum veel snelle yuppen met fietshelmen en luxe samsonite rugzakjes. Die zijn in ieder geval eerder op hun werk dan de bestuurders van de in de file staande auto's. Op zulke momenten kan ik een brede grijns van voldoening niet onderdrukken; ik hoef helemaal niks meer! De zon komt tevoorschijn en al snel kan m'n jas uit. Het is een rustige, goed gemarkeerde route voornamelijk door parken en plantsoenen. Af en toe moet een drukke straat gekruist worden, maar dat geeft geen problemen. De E9 volgt kilometers lang het tracé van de U-bahn en bij station 'Horner-Rhenbahn' is een klein winkelcentrum, waar ik in een winkeltje A4-enveloppen met postzegels kan kopen. Ik stuur de oude kaarten naar huis en vier het met een lekkere koffie in een Turks restaurantje, waar ik ook bezwijk voor een bonensoep; erg lekker en een complete lunch.

Na vijf uur lopen ben ik nog steeds in Hamburg, weliswaar in de buitenwijken met veel groen maar geen moge-

lijkheid om ergens te overnachten of wild te kamperen. Ik ben blij dat ik gisteren in het centrum gebleven ben. Langzaam wordt de bebouwing minder en eindelijk ben ik Hamburg uit; wat een stad: ben niet dol op grote steden, maar deze stad 'voelde' goed.

Over stille weggetjes door bosgebied, over een pad langs het water en later open boerenland, bereik ik Aumühle, dat in een dalletje aan de rand van het Sachsenwald ligt. In de 'Fürst Bischmarkmühle' - omgebouwd tot een tamelijk chic en dus ongezellig hotel-restaurant - drink ik iets en duik vervolgens het 'Wald' in. De markering

volgt min of meer de oever van een stroompje, dat door het indrukwekkende bos loopt.

Na ongeveer drie kilometer, waar de bomen wat verder van elkaar staan, zoek ik een plekje voor de nacht. Niet te ver van het pad, en ik prent de situatie goed in mijn hoofd om de volgende dag de route terug te kunnen vinden. Ik weet uit ervaring dat bij daglicht (het is inmiddels al behoorlijk donker) alles

er totaal anders uit ziet. Als ik 's nachts wakker word door het gekef van een vos en het gekrijs van iets anders, is het totaal donker; echt wat je noemt: geen hand voor ogen! Prachtig, alleen jammer dat vaag in de verte het 'gegrom' van een autoweg te horen is.

Vrijdag 28 april 2006

Sachsenwald -> Güster 33 km

Om half zeven word ik wakker, het is inmiddels bijna licht en tussen de bomen hangt een vaag vermoeden van zonlicht. Het is 4° onder de tarp en ik heb uitstekend geslapen. Ik durf hier

op de dikke humuslaag geen koffie te zetten, dus mijn ontbijt bestaat uit een paar slokken water. Opbreken en om zeven uur op pad.

De route is gelukkig redelijk gemakkelijk te volgen, via een hoge wal langs een watertje; waarschijnlijk hetzelfde stroompje van gisteren. Na ongeveer twee uur bereik ik de rand van het bos en zie ik dat het prachtig helder weer is. In Kuddewörde, een klein lieflijk dorpje, zitten mensen lekker in de zon koffie te drinken. Het lijkt een restaurant en ik vraag of ik een ontbijt kan krijgen. Ze zijn nog lang niet open maar ik word uitgenodigd op de koffie. Van lieverlede volgt er vers stokbrood en dan iets erop en het eindigt als een vorstelijk ontbijt. Ik zit genoeglijk in het zonnetje te kletsen en nee, betalen mag ik niet.

Het is al bijna elf uur als ik mijn gastheren bedank en hotel-restaurant 'Grander Mühle' verlaat; hier wil ik op mijn ouwe dag nog wel eens een weekje in het voorjaar doorbrengen.

Verder gaat het door mooi en stil boe-

renland. Op een gegeven moment zie ik in de verte wandelaars aankomen, drie Duitsers – twee mannen in Knickerbocker en een meisje – die een week de E1 volgen.

Het raakt steeds meer bewolkt en na een paar uur begint het zachtjes te regenen; gelukkig niet al te lang en na drieën is het weer droog. Ik loop langs en soms door kleine dorpjes, schattig om te zien – zoals het gezicht op Basthorst – maar nul faciliteiten en dus is het een tocht op water en brood; maar wel genieten! Maar dan tot mijn stom-

me verbazing in Wotersen, dat bestaat uit een indrukwekkend renaissance slot en drie huizen, een schitterende Gaststätte. Ik drink wat en omdat het tegen etenstijd loopt en de spijskaart zeer mensvriendelijk is, bestel ik roodbaars met gebakken aardappelen en een salade. Maar dan op zijn Duits en dus zeer smakelijk.

Verder weer richting Güster dat aan het Elbe-Lübeck-Kanal ligt en waar ik een plekje voor de nacht wil zoeken. Maar in het dorp bezwijk ik voor de reclame op een groot bord: een prachtige kamer in 'Egge's Gasthof'. Ik was mijn kleren en mezelf dan ook maar, en ga vroeg naar bed.

Zaterdag 29 april 2006 Güster -> Ratzeburg 36 km

Het heeft vannacht flink geregend, maar nu om negen uur is het droog. Na het scheren en een heerlijk ontbijt op pad door rustige bossen. Na een half uur ga ik onder een snelweg door, die ik amper hoor omdat er glazen geluidschermen staan. Twee werelden: boven raast onhoorbaar het snelverkeer en ik kuier er ongehaast onder door.

Na een uur begint het te regenen, maar omdat het bijna niet waait geeft de paraplu genoeg beschutting. Ik loop door het Hellbachtal langs de gelijknamige beek, die regelmatig door grotere en kleinere meren loopt. Het is inmiddels weer verrekte koud en de regen op het grauwe water maakt het niet echt vrolijker. In de buurt van Mölln begint het flink te heuvelen en natuurlijk moet de route ieder bergje over en ieder uitzicht moet genoten worden. Maar ein-

delijk ben ik in de binnenstad en omdat ik rammel van de honger ga ik op zoek naar iets te eten. Loop eerst weer zo'n verkeerde 'baguette-tent' binnen waar ook nog een modern kinderpartijtje aan de gang is, maar zit even later op een hoek in een fatsoenlijke Stube te smikkelen.

Dan wordt het een hels karwei om het stadje uit te komen. Het begint met een eindeloze trap, waarop ik veel wande-

laars tegenkom, Niet alleen de E1 is razend populair hier, maar er is ook nog een wandelmarathon aan de gang met eigen markeringen. Eenmaal boven op een soort plateau, met een mooi uitzicht over Mölln, begint een sluij-door, kruip-door, heuveltje-op, heuveltje-af. Ik begin goed de pest in te krijgen: ik wil naar Sint-Petersburg en niet iedere boom zien waar Bismarck (die hier erg populair is) tegen heeft staan piesen. Tot overmaat van ramp is er ook nog ergens een schietbaan, die om de paar seconden luide knallen produceert. Duurt lang voor ik niks meer hoor. Eindelijk wordt de route wat normaler en heb ik het gevoel dat ik ergens naar toe ga en na ruim twee uur bereik ik de 'Kuchensee', de zuidelijkste van de twee meren waar Ratzeburg tussen ligt. De wind is toegenomen en komt over het koude water. Ik trek steeds meer kleren aan en tegen de tijd dat ik in de buurt van de stad kom heb ik alles aan en loop nog te rillen van de kou. Volgens de kaart is er ten noordoosten van het centrum ergens een camping, maar nergens een verwijzing en de markering gaat hardnekkig de andere kant op.

Niet alleen mijn lijf, maar ook de moraal is tot onder het vriespunt gedaald en dan is een bord met 'Wittlers Hotel' genoeg om die hele onvindbare camping te vergeten. Het is een oud en eerbiedwaardig hotel uit 1891 en ik krijg spontaan last van een goed humeur als ik de eigenaar zie: sprekend Wim de Bie. Ik kijk nog of er ergens camera's verdekt opgesteld staan, maar het is zijn Duitse neef waarschijnlijk, maar dan sprekend!

Goed en wel binnen begint het keihard te regenen en ben ik blij dat ik niet op een drassig veldje onder de tarp lig. Na een gloeiend hete douche werk ik beneden

in de gelagkamer mijn dagboek bij. Honger heb ik niet meer, maar een pils gaat er wel in. Zoals het hoort kraakt het hout overal en tot mijn onuitsprekelijke vreugde piepen de zolen van Wim de Bie. Hij runt trouwens in zijn eentje het hele hotel.

Zondag 30 april 2006

Ratzeburg -> Lübeck 36 km

Na een uitstekend ontbijt, dat wederom door Wim de Bie in zijn eentje werd verzorgd, om negen uur op pad. Het is zwaar bewolkt en koud, maar droog en door er flink de pas in te houden voelt het redelijk aangenaam. De stad uit gaat voorspoedig. Over de St.-Georgsberg met pittige, maar korte klimmetjes kom ik aan de Ratzeburgersee. Na ongeveer 6 km bij het haventje van Buchholz verlaat ik het water en ga het binnenland in. Mooi boerenland en de temperatuur is hier, weg van het water, een stuk aangenamer. Even verderop, waar de X-route weer richting Elbe-Lübeck-Kanal gaat, besluit ik een

wordt meteen weer een stuk kouder en het duurt en duurt maar. De laatste 4 km gaat langs volkstuinten, waar de mensen gezellig binnen zitten; met de kachel aan, dat wel. Ik ben best jaloers. Als ik er eindelijk ben volgens de kaart en de borden kan ik het centrum niet vinden. Dat ligt goed verstopt achter een brede singel en is verrassend mooi. Meteen bij binnenkomst zie ik een soort doe-het-zelf hotel: alleen slapen en verder geen gezeur. Prima, ook de prijs. Ga de stad in voor een versnapering en een hapje en kom in een merkwaardige, zeer gezellige tent vol (Scandinavische) zeelieden; heb ik toch een neus voor.

verspert, is geen brug, maar een tunnel waar voetgangers en fietsers niet door mogen. Er is een 'shuttle-bus' (jawel dat is het Duitse woord) met fietsaanhanger, die ons gratis door de tunnel brengt. Dan is het even puzzelen om weer op de route te komen.

Na Waldhusen splitsen de E1 en E6 zich af en ga ik 'alleen' verder door rustig boerenland en kleine dorpjes zoals Pöppendorf, waar de eerste mei nog gevierd wordt, getuige de meiboom. Iets buiten Ivendorf is een prima camping. De baas is net zo doof als ik dus dat wordt gezellig naar mekaar schreeuwen. Hij verkoopt wel telefoonkaarten zodat ik in de telefooncel bij de ingang kan proberen Mirjam te bellen; gezellig met de voicemail gebabbeld.

Er is een soort restaurant waar ik een pils drink en mijn dagboek bijwerk, maar weer snel vertrek na het aanhoudende gezeur over wanneer ik nou ga bestellen.

Bij de ingang staat een soort open tent met twee butagas-kachels op standaards (niet aan want het is minstens elf graden) en een grote ronde tafel waar de jongens van de gestampte pot aan zitten. Wat een gemene koppen, geweldig. Een van hen wijst me zonder een woord te zeggen eerst op een stapel kratten waar je een halve literfles pils uit moet pakken en dan op een loketje waar de dove campingbaas zit, die na betaling van 1 euro de fles openmaakt. Hij knikt me goedkeurend toe. Het is reuze gezellig, maar ook reuze koud, dus na korte tijd groet ik de mannen en duik onder de wol.

-wordt vervolgd-

eigen kortere variant door het land te nemen. Goed besluit, niet alleen is de route heel rustig, maar anders had ik het niet gehaald. Alle kleine weggetjes op de kaart bestaan en gaan door mooi gebied.

Bij de Blankensee wordt het land weer golvend met fraaie panorama's en af en toe zie je zo'n klein bosje met een paar grote bomen temidden van de akkers op de top van een heuvel staan; het spreekt me altijd weer aan. Bij Eichholz, een voorstad, kom ik aan het water dat ik verder volg tot Lübeck. Het

Maandag 1 mei 2006

Lübeck -> Ivendorf 32 km

Op maandagochtend door de de bijna uitgestorven stad lopen is een feest; mooie plaats. Prachtig weer, later meer wolken, maar het blijft droog en ik loop voor het eerst in enkel mijn overhemd. Ik vind de route ook gemakkelijk terug en loop dan in het zonnetje door open bos. En dan gaat het mis! Want waar de stadroute aansluit op de hoofdroute, ga ik fout en loop 6 km ram de verkeerde kant op en zie ineens Eichholz staan. Eichholz? Daar was ik gisteren; ik kan het eerst niet geloven, maar de eigenaar van een 'Imbiss' bevestigt het. Dit is zo erg, dat ik niet eens kwaad word op mezelf. Diep ademen en binnen het uur ben ik terug op de splitsing. Het is inderdaad slecht aangegeven en verwarrend.

Afijn, vol goede moed verder. Bij Herrenwyk, waar de rivier de Trave de weg

Scheveningen (2 juni) en Helmond (10 juni):

Eén slecht en één goed georganiseerde wandeltocht

Laten we beginnen met de slecht georganiseerde tocht: de 17e Rode Haan-wandeltocht in Scheveningen. Rode Haan – inderdaad is de brandweer van Den Haag de organisator. De zeventiende keer, dan kent men onderhand toch wel het klappen van de zweep. Dat viel dus behoorlijk tegen!

Eerste minpuntje: bij de start werd alleen maar koffie en fris geschonken. Dat was vijf jaar geleden wel anders, maar toen kwam er een nieuwe commandant, die verkoop van alcohol in een kazerne waar personeel altijd standby moet zijn, uit den boze vond. Zo iets is nog wel te billijken, alhoewel het sowieso in de omzet scheelt, want iedereen die een pilsje of iets sterkers wil, wijkt na afloop van de tocht uit naar de Scheveningse haven.

Maar wat veel erger was: de bepijling van het parcours klopte van geen kanten. Goed, men kan in zo'n verstedelijkt gebied niet met echte markering werken, omdat de kans groot is dat die weggehaald wordt, maar als je dan krijtpijlen zet, zet ze dan niet de ene keer links en de andere keer rechts van de weg, en dan weer aan de overkant. Zelfs met een routebeschrijving in de hand was het een hele klus om op het juiste traject te blijven lopen. Op de eerste kilometer (van de 25) was ik al drie keer verkeerd gelopen, en dat aantal zou uiteindelijk boven de 10 uitkomen. Het parcours an sich was wel de moeite waard: o.a. het Scheveningse bos, Wassenaar met zijn luxe villa's, de duinen en de Waalsdorper vlakte tussen Wassenaar en Scheveningen en tot slot de boulevard van Scheveningen.

En onderweg nergens controleposten. Ben benieuwd of men, als men op deze voet door gaat, de 20ste tocht nog haalt! Op een gegeven moment ben ik, door parcoursbeschrijving en controlekaart weg te gooien, 'vergeten' dat ik aan een georganiseerde wandeltocht deelnam, en toen werd het wandelen dus weer leuk.

De goed georganiseerde tocht: het Rondje Helmond op 10 juni. Deze tocht was uitgezet door de HAC (Helmondse Atletiek Club). Men heeft namelijk rond de eeuwwisseling een fietstraject aangelegd, waardoor je in 42 km Helmond helemaal kan 'ronden', per fiets.

Je kon nu zowel het hele traject als een van de twee helften lopen. Ik koos voor het westelijke traject, waar o.a. de kerkdorpen Stiphout en Mierlo-Hout en de nieuwe wijk Brandevoort in waren opgenomen. De vrees dat alles verhard zou zijn, verdween al gauw toen we – na een tijdje langs het kanaal en een

drukke autoweg gelopen te hebben – op een onverhard pad in het bos terecht kwamen. En later zouden er nog meer onverharde stukken volgen.

Natuurlijk hoefde de HAC niet veel te doen aan de bepijling: de fietsroute was

er al! Maar wel was er maar liefst 7x een verzorging, waar we banaan, krentenbollen, appels, en (fris)drank kregen. Ook leuk om eens een keer mee te maken: de rondrit van 100 kilometer die door truckers was georganiseerd om gehandicapten een onvergetelijke dag te bezorgen. En dat getoeter waar geen eind aan komt, neem je dan maar voor lief! Maar liefst drie keer 'kruisten' zij ons pad, zonder dat we er veel last van hadden.

Bij kilometer 10 ook nog een rust op het complex van de HAC zelf. De wijk Brandevoort was voor mij een openbaring. Meestal denk ik bij nieuwe wijken aan saaie betonnen blokkendozen, maar deze huizen deden, ondanks hun piepjonge leeftijd, denken aan het Amsterdam van een eeuw geleden. Maar daar zal wel een behoorlijk prijskaartje aan hangen! Ook was er nog een evenementenmarkt met kraampjes en het Friese 'slootjespringen' (kan nu even niet op de juiste term komen). Jammer genoeg ging er niemand voor de animatie kopje onder.

Vanaf Brandevoort vervolgde ik de tocht met Freek, een collega van het werk, met nog twee vrienden. Freek was zijn conditie weer aan het opbouwen na een hernia, en als 'deskundige' heb ik goede hoop dat hij in de derde week van juli zonder al te veel problemen de 'tocht der tochten' weer zal uitlopen.

Op het eind nog het kasteel van Helmond en het filmhuis gepasseerd, ook zeer bezienswaardig.

Toch nog een kritische noot: het inschrijfgeld is te hoog, o.a. omdat men er vanuit gaat, dat iedere wandelaar per se een medaille wil hebben. En men heeft een groot aantal sponsors, dus jongens: verlaag het inschrijfgeld met minstens 2 euro. In ieder geval ben ik sowieso van plan om volgend jaar het andere deel met de wijken Dierdonk en Brouwhuis te gaan lopen. Slotconclusie: deze tocht krijgt van mij een 7+, en hoort zeker bij de 10 mooiste tochten van Noord-Brabant!

-Peter van de Ven-
foto's: Freek Rohlfis

CONSTANT AAN DE WANDEL

Diekirch

Op vrijdag 1 juni 2007 vertrok ik om 10.15 uur per bus vanuit Utrecht. De bus reed eerst naar Eindhoven, waar bij het station de rest van de reizigers werd opgehaald. Daarna via autosnelwegen naar Maastricht, waarna weer via autosnelwegen met passage van de Belgische grens via Luik (lunchpauze) en dan in de oostelijke richting via Stavelot en in de zuidelijke richting naar Diekirch, waar de startkaarten gehaald werden. Daarna naar Beaufort, waar we logeerden in Hotel Binsfeld.

Op zaterdag 2 juni 2007 vertrokken de wandelaars van de 40 km om 7.00 uur per bus naar Diekirch; de kortere afstanden om 8.30 uur. Wij gingen rond 9.00 uur van start. De deelnemers aan de 40 km waren al vertrokken. We wandelden het eerste stuk door de stad met vele winkelpromenades. Na het verlaten ervan liepen we in noordelijke richting met vele beklimmingen via Botterweck naar de drinkpost van de militairen. Na de verzorging gingen de afstanden uit elkaar.

Mijn persoon wandelde 20 km en ging in westelijke richting naar Fridhaft, waar de verzorging was. Daarna via Fridboesch en langs de rivier de Sûre in de noordelijke richting en daarna in de zuidelijke richting via Bürden (verzorging) naar Erpeldange, waar we doorheen liepen. Na Erpeldange via lichte beklimmingen naar een viaduct. Na het passeren daarvan naderden we de verzorgingspost, waar we te drinken namen. Na de verzorging via Helmricht naar de finish in Diekirch.

Op zondag 3 juni 2007 weer per bus naar Diekirch, waar we aan de tweede dag begonnen. Al gauw wandelden we langs de

rivier de Sûre met vele campings aan de rechterkant. Na het verlaten ervan via Gilsdorf naar Bettenburg. Vandaar in zuidelijke richting via Gemengdeboesch met vele kronkelwegen en later door bossen via Moserhaff naar Folkendange, waar op een weiland de verzorging was.

Hierna liepen we eerst in oostelijke richting tot voorbij Neimillen en later in noordelijke richting langs weilanden via Schroedereschhaff naar Moestroff, waar de verzorging was. Na die plaats vervolgden we het verharde pad met vele kronkelingen langs de rivier de Sûre, door Bettendorf naar de brug in Gilsdorf. Na het oversteken hiervan bereikten we langs campings aan diezelfde rivier, met parken tussendoor, de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was warm weer. Er gingen van start 9217 wandelaars, waarvan 3690 Nederlanders. Het was beide dagen warm weer.

Op maandag 4 juni 2007 maakte het grootste deel van onze groep de wandeling van Beaufort via Berdorf naar Echternach door de 'Luxemburgische Schweiz', terwijl de rest van de groep nog enige tijd in ons hotel verbleef.

Daarna per bus naar Berdorf, waar we met de wandelaars in een restaurant koffie met gebak namen. Na de pauze gingen de wandelaars verder en de rest per bus naar Echternach. In die plaats verbleven we enige tijd. Om circa 15.00 uur vertrokken we per bus weer in noordelijke richting naar Maastricht en daarna verder via Eindhoven, waar enkele mensen werden afgezet, en tenslotte naar Utrecht, waar we om circa 20.00 uur arriveerden.

-Constant Dedel-

- De Andreas Manna Stichting presenteert -
Van 13 t/m 19 oktober 2007

Heb 't lef, loop de Afrikaweg!

start: Hoogeveen
13-10-2007

Andreas Manna Stichting

<http://afrikaloop.andreamanna.org>

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechie en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr. 0228-513538

email bertenmien@hetnet.nl